

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(*Revue Israélite*)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΛΟΓΙΚΗ

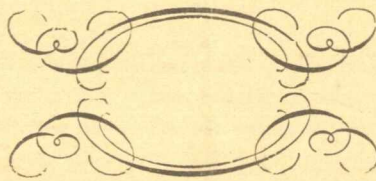
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έτησια διὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 10. —
 Συνδρομὴ ὑποστηρίξεως Φρ. 25. —
 Ἀγγελίαι ὁ στίχος » 1. —
 Διὰ μεγάλας ἀγγελίας γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.

Γράμματα καὶ χειρόγραφα στέλλονται ὡς ἑξῆς :
 Διεύθυνσιν « Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως » ὁδὸς
 Ἀποστόλου Παύλου 39 Ἀθήνας.
 Adresse : A la Direction de la «Revue Israélite»
 Rue de l' Apôtre Paul 39 Athènes.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σημειώσεις (Ὁ κ. Βενιζέλος ἐν Μακεδονία. Ἑλληνοεβραϊκὴ συνεργασία.
 Ὁ κ. Σοφούλης).—Τὸ Ταλμουδ καὶ ἡ Ἐκπαίδευσις.—Ἑβραῖοι λόγιοι
 περὶ Ἑλλήνων.—Δήλωσις τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος.—Ἡ Δίκη τοῦ
 Ναυπλίου.—Ἡ κατάργησις ἐνὸς ἐθίμου. — Σιωνικὴ στήλη.—Ποικίλα.
 (Ἵγεινή).—Ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ κόσμου. — Ἑβραϊκαὶ Κοινότητες Ἑλ-
 λάδος.—Partie Française (Salonique et les Israélites.—Mr. Vénizelos
 aux écoles israélites —Nouvelles).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ

16 — ΟΔΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ — 16

1914

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(Revue Israélite)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΛΟΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία διὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 10.—
 Συνδρομὴ ὑποστηρίξεως Φρ. 25.—
 Ἀγγελίαι ὁ στίχος » 1.—
 Διὰ μεγάλας ἀγγελίας γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.

Γράμματα καὶ χειρόγραφα στέλλονται ὡς ἐξῆς :
 Διευθύνειν « Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως » ὁδὸς
 Ἀποστόλου Παύλου 39 Ἀθήνας.
 Adresse : A la Direction de la «Revue Israélite»
 Rue de l' Apôtre Paul 39 Athènes.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς Μακεδονίαν

Τὸ ταξίδιον τοῦ Πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν Μακεδονίαν, θὰ ἔχει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ καλὸν ἀποτέλεσμα ἑνὸς νέου πρὸς τὰ πρόσω βήματος ἀφομοιώσεως πρὸς τὸ νέον πολιτικὸν καθεστὸς τῶν ἐκεῖ Ἰσραηλιτῶν. Αἱ φιλίαι, οἱ ἔρωτες, οἱ ὁποῖοι ὀγλήγορα ἀνάπτουν καὶ γλήγορα σβύνουν δίωκην ἀχρύρων. Ἐὰν τὰ βήματα τῆς ἀφομοιώσεως τῶν θεσσαλονικέων Ἰσραηλιτῶν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν καθεστὸς δὲν εἶναι ἀλματώδη, ἀλλ' ἡ ψυχὴ αὐτῶν κατακτᾶται βαθμηδὸν καὶ στερεῶς ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἰσοπολιτείαν καὶ ἐλευθερίαν, ἀσφαλῶς ὁ πατριωτισμὸς αὐτῶν σὺν τῷ χρόνῳ θὰ γίνῃ ὁ ζωηρότερος, ὁ ἀκραιφνέστερος καὶ γονιμώτερος εἰς ἀποτελέσματα διὰ τὸ Κράτος.

Λέγοντες δὲ πατριωτισμὸν καὶ ἀφομοίωσιν, ἐννοοῦμεν δι' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς ψυχῆς, διότι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ νομοταγὲς καὶ τὴν ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι οἱ Ἰσραηλιταὶ εἶναι νομοταγεῖς καὶ φιλήσυχοι, ὀλίγα πράγματα παρεχόντες εἰς τὰς ἀστυνομικὰς καὶ ποινικὰς ἀρχάς.

Ἡ ἑλληνοϊουδαϊκὴ συνεργασία

Ἀλεξανδρείας

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπαντῶν εἰς τὸν μαθητὴν τοῦ Σχολείου Ἀλλατίνῃ, ὁποῖος τὸν προσηγόρευσε ἐλληνιστὶ ἀνεμνήσθη τῆς ἀρχαίας ἐλληνοεβραϊκῆς συνεργασίας ἐν Ἀλεξανδρίᾳ εἰπὼν ὅτι τὴν συνεργασίαν ἐκεῖνην θὰ ἐπαναλειφθῆ, ὅτι περὶ τοῦτου ἔχει πλήρη πεποίθησιν, καὶ ὅτι ἡ συνεργασία αὐτὴ θὰ δώσῃ τοὺς γονιμότερους καρπούς. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἄνθρωπος τοῦ πνεύματος καὶ τῆς δράσεως ἐννοεῖ βέβαια τὴν πνευματικὴν συνεργασίαν τῆς ἰουδαιοελληνι-

κῆς ἐποχῆς καθὼς καὶ τὴν δρᾶσιν εἰς τὸ πεδῖον τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας καὶ τὴν στρατιωτικὴν ἀκόμην.

Ὅντως ἡ συνεργασία ἐκεῖνη ὑπῆρξεν γονιμότητι καὶ ἀποτελεῖ τὸν χρυσοῦν αἰῶνα τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἱστορίας, καὶ βεβαίως ἡ παρακμὴ τῆς ἑλληνικῆς Ἀλεξανδρείας χρονολογεῖται, (εἶναι καλὸν νὰ ἀναμνησθῶμεν τῶν διδασμάτων τῆς ἱστορίας) ἀπὸ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὸ «dividet et impera» τῶν Ῥωμαίων ἐκαλλιέργησεν ἐκεῖ τὴν διχόνοιαν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἑβραίων. Ἦρχησεν ἡ συνεργασία ἐκεῖνη ἀπὸ τὸν 4ον π.Χ. αἰῶνα καὶ ἐτελείωσε εἰς τὸν 1ον μ. Χ.

*
*

Μέγας Ἀλέξανδρος

Ἡ ἀφετηρία τῆς μεγάλης ἐκεῖνης συνεργασίας, ἡ ὁποία ἐπεκτείνασα τὰς φωτεινὰς ἀκτῖνας τῆς εἰς τε τὸν ἐβραϊκὸν καὶ τὸν ἑλληνικὸν κόσμον ἔδωσε εἰς τὸν ἐβραϊσμὸν ἓνα Πλάτωνα καὶ ἔφερε ὑπὸ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως ἓνα προφήτην τῆς Ἰουδαίας, χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον, ἀπὸ τὸν ἄνδρα ὁποῖος περισσότερον παντὸς ἄλλου ἐνεσάρκωσε τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα, καὶ ὁποῖος ὡσεὶ ἐκ θείας τινὸς προνοίας θὰ ἔλαβε τὴν διαίσθησιν ὅτι σεβόμενος τὸ δόγμα καὶ τὸν ἔθνισμὸν τῶν Ἰουδαίων, παρεσκεύαζε τὴν ἀνανέωσιν τὴν ἠθικοπνευματικὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἡ πολυθεΐα τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴν οἱ Ἕλληνες παρέλαβον ἐξ Ἀσίας, θὰ ἔπαυε νὰ ἰκανοποιήσῃ τὰς πρὸς τὸ Θεῖον ἐπιέσεις τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου. Εἶναι εὐχάριστον ὅτι εἰς 2200 ἀπόστασιν ὁ Ἕλληγ Βασιλεὺς ὁποῖος ἐκ τῆς Μακεδονίας διὰ τῆς νικηφόρου σπάθης του σημειοῖ νέον στάδιον δόξης διὰ τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν, ἐμφορεῖται ἀπὸ τὰς αὐτὰς ιδέας καὶ αἰσθήματα τοῦ μεγάλου Μακεδόνα, ιδέας καὶ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἐξέφρασε ὁ μεγαλοφυὴς Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ὁ ἐν πλήρῃ ἀρμονίᾳ εὐρισκόμενος σκέψεως ὅσον

οὐδείς ποτὲ Βασιλεὺς μὲ πρωθυπουργόν, μὲ τὸν δαφνοστεφῆ Βασιλέα.

Ἡ προσέλευσις τῶν Ἑβραίων Ἑβραῖοι πολεμισταί.

Εὐθὺς μετὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀλεξανδρείας, ἔγινε προσπάθεια νὰ προσελκυσθῇ ἐκεῖ τὸ ἑβραϊκὸν στοιχεῖον διὰ τῆς παροχῆς πολλῶν ἐνδοκίων καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς χορηγήσεως πάντων τῶν ἀσικῶν δικαιωμάτων. οὕτως ὥστε ἐκ τῶν πέντε συνοικιῶν τῆς πόλεως δύο κατακοῦντο ἀποκλειστικῶς ἀπὸ ἑβραίους, πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ Πτολεμαῖοι καὶ οἱ Σελευκίδαι, ὄντες ἀπηλλαγμένοι θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ ἐχορήγουν πλήρη ἐλευθερίαν συνειδήσεως. Κατὰ τὸν Φίλωνα, εἰς ἓν ἑκατομμύριον συνεποσούντο οἱ ἑβραῖοι τῆς Ἀλεξανδρείας.

Οἱ Ἑβραῖοι ἐλάμβανον μέρος εἰς τὸν πολιτικὸν βίον τῆς χώρας, καὶ ἂν ποτὲ Βασιλεὺς τις, ἀνεβῆν εἰς τὸν θρόνον προσήνεχθη κακῶς πρὸς αὐτοὺς τοῦτο δὲν τὸ ἔπραξε ἐκ μισαλλοδοξίας ἀλλὰ διότι οἱ Ἑβραῖοι ἀνῆγον εἰς τὸ ἀντίθετον δυναστικὸν κόμμα.

Οἱ Ἑβραῖοι διεκρίνοντο εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἀπὸ τὸν Πτολεμαῖον τοῦ Λάχου τοῦ 1ου ὑπῆρξον ὀλόκληρα συντάγματα ἑβραίων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ ΣΤ' τοῦ Φιλομήτωρος ὠδήγουν τὰ στρατεύματα κατὰ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φύσκωνος δύο ἀρχιστράτηγοι καὶ οἱ δύο ἑβραῖοι, ὁ Ὀνίας καὶ ὁ Δοσίθεος.

Ἐπίσης καὶ ἡ χήρα Πτολεμαίου ΣΤ, Κλεοπάτρα εἶχε δύο ἀρχιστράτους ἑβραίους τὸν Χιλιά καὶ τὸν Ἀνανίαν.

Ἄλλα ἀξιώματα, τέχναι, ἐμπόριον Ναυτιλία.

Καὶ ὑψηλὰ ἐπίσης ἀξιώματα κατεῖχον οἱ ἑβραῖοι, καθὼς τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀλαβάρχου, εἶδος διευθυντοῦ Τελωνείων. Τοιοῦτον ἀξίωμα κατεῖχεν καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Λυσίμαχος ἀδελφὸς Φίλωνος τοῦ Ἰουδαίου. Εἶχον τὴν ἐπιστασίαν τῆς ἐπὶ τοῦ Νείλου ναυσιπλοίας, καὶ ἐπεδίδοντο καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ναυτιλίαν. Ὁ Συνέσιος ποιεῖται μνησίαν περὶ πλοίου τοῦ ὁποίου τὸ ἥμισυ τῶν ναυτῶν καὶ ὁ ναύκληρος ἦσαν Ἑβραῖοι. Καὶ εἰς τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὰς τέχνας ἐπεδίδοντο οἱ Ἑβραῖοι τῆς Ἀλεξανδρείας. εἰς αὐτοὺς δὲ προσέτρεχον οἱ ὁμόθρησκοί των τῆς Παλαιστίνης, ὅσῳ εἶχον ἀνάγκη καλλιτεχνικῶν ἐργασιῶν.

Γράμματα

Ἄλλ' ὅτι ἔσχεν διαρκῆ ἐπίδρασιν ἡ ὁποία μέχρι σήμερον ὑφίσταται εἰς τὸν Χριστιανικὸν

κόσμον εἶναι ἡ πνευματικὴ συνεργασία ἑλλήνων καὶ ἑβραίων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Οἱ ἑβραῖοι ἐμελέτων τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς μετὰ στοργῆς οὕτως ὥστε ἡ ἑλληνικὴ ἀπέβη σὺν τῷ χρόνῳ μητρικὴ τῶν γλῶσσαι, μέχρι σημείου νὰ μεταχειρίζωνται ταύτην εἰς αὐτὰς τὰς προσευχὰς των. Τῆς Ἰουδααιοελληνικῆς Σχολῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ μεγαλειότερος φωστὴρ ὑπῆρξεν ὁ ἄνω μνημονευθεὶς Φίλων ὁ Ἰουδαῖος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐλέχθη ἡ «*Φίλων πλατωνίζει ἢ Πλάτων φιλονίζει*». Εἰς τὴν Σχολὴν αὐτὴν ἀνάγεται ἡ μετάφρασις ἢ λεγομένη τῶν Ο. καὶ ἄλλαι μεταφράσεις καὶ ἡ πλήθια τῶν ἑβραίων συγγραφέων καὶ ποιητῶν, ὁ τραγικὸς Ἐζεκκιήλ, Ἀριστόβουλος ὁ περιπατητικὸς, ὁ Δημήτριος, ὁ Κλεόδαμος ὁ Ἀριστέας ὁ Ἰούστος ἐκ Τιβεριάδος, εἰς τοὺς ὁποίους δέον νὰ προστεθῇ καὶ ὁ Ἰώσηπος ἂν καὶ ἐκ Ἱερουσαλήμ. Τοσοῦτον δὲ εἶχον ἀφομοιωθῆ τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν ὥστε ὀνομάζοντο Ἕλληνας παλαιστίνου δόγματος.

Ἡ συνεργασία αὕτη ἑβραίων καὶ ἑλλήνων παρεσκευάσε τὸν δρόμον εἰς τὸν Χριστιανισμὸν.

Ὁ κ. Σοφούλης

Καὶ τὸ ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Σοφούλη ὡς Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Μακεδονίας ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ ἴσκει ἵνα ἡ ἐκλογή αὕτη φανῇ ἀρίστη. Τὸν κ. Σοφούλην ἠντιχῆσαμεν νὰ γνωρίσωμεν προσωπικῶς ἀμέσως μετὰ τὴν καθόδον του εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὸ τουριστικὸν πραξικόπημα τῆς Σάμου τῷ 1909. Ἐνθυμούμεθα ὅτι εἰς τὰς δεινὰς ἐκεῖνας περιστάσεις διὰ τὴν ἰδιαίτην πατριδα του, πρωτίστως συνίστα τὴν ὁμόνοιαν καὶ συνεργασίαν πάντων τῶν Σαμίων πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κακοῦ. Τὴν πολιτικὴν τῆς προσεγγίσεως, τῆς συνεργασίας πάντων τῶν πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας, τὴν ὁποίαν ἀναντιρρήτως θὰ μετέλθῃ, θὰ εἶναι τὸ ἀποτελεσματικότερον μέσον πρὸς προαγωγὴν τῆς ἑλληνικῆς ἐκείνης χώρας.

Ἀντιπρόσωπος ἡμῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ εἶναι ὁ κ. Jacob Ganis 98 Allen Str. ἀναλαβὼν λίαν εὐγενῶς τὴν ὑποστήριξιν τῆς «Ἰσρ. Ἐπιθεωρήσεως». Εὐχαριστοῦντες θερμῶς τὸν ἀγαπητὸν ὁμόδοξον δηλοῦμεν ὅτι οἱ συνδρομηταί μας τῆς Ἀμερικῆς, παλαιοί τε καὶ νέοι δύνανται νὰ ἀποταθῶσι πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν συνδρομῶν λαμβάνοντες παρὰ τοῦ ἰδίου τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν.

ΤΟ ΤΑΛΜΟΥΔ ΚΑΙ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

«Πόλις ἡ ὁποία δὲν συντηρεῖ δημοτικὰ σχολεῖα εἶναι προωρισμένη νὰ καταστραφῇ». Τὸ ταλμουδικὸν τοῦτο ἀπόφθεγμα ἀρκεῖ ἵνα ἀποδείξῃ ὁποῖαν σημασίαν ἐδίδον οἱ ραββῖνοι τοῦ Ταλμούδ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν.

Ἡ ἐκπαίδευσις αὕτη ἦτο γενικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ. Ὑποχρεωτικὴ δὲ ὕσον δὲν ὑπῆρξε ποτὲ εἰς καμμίαν ἐποχὴν καὶ εἰς κανέν Κράτος, διότι ἀπετέλει διάταγμα οἰωνεῖ θρησκευτικὸν στηριζόμενον εἰς τὴν πρραγγελίαν τοῦ Μωϋσέως «ἀνὰ γίνεται εἰς ἐπήκοον πάντων ἡ διδασκαλία τῆς Γραφῆς».

«Συνήθροισον τὸν λαόν, ἀνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία»...

Οἱ πατέρες ὑπεχρεοῦντο νὰ διδάσκουν καθ' ἑκάστην τὰ παιδιὰ των, πρῶτ καὶ ἑσπέρας.

Ἀπὸ χιλιάδας ἐτῶν ὁ Ἰσραὴλ μένει πιστὸς εἰς τὸ ὑποχρεωτικὸν τῆς ἐκπαίδευσεως, οὕτως ὥστε ἀριθμεῖ τοὺς ὀλιγοτέρους ἀγρχματάτους. Διηγεῖται τὸ Ταλμούδ (Κιδουσήμ σελ. 50) ὅτι ραββῖνος τις συναντήσας λίαν πρῶτ φίλον του μὲ ἀτημέλητον τὴν περιβολὴν τρέχοντα βιαστικῶς μὲ τὸν υἱὸν του ἔλαβε εἰς τὴν ἐρώτησίν του ὡς ἀπάντησιν ὅτι «πρὸ πάσης ἄλλης φροντίδος ὀφείλει τις νὰ ὀδηγήσῃ τὰ παιδιὰ του εἰς τὸ Σχολεῖον».

Ὁ διδάσκαλος εἶναι ἀνώτερος τοῦ πατρὸς εἶναι γραμμένον εἰς τὴν σελ. 31 τοῦ κεφαλαίου Μπαβᾶ Μετσιαῖ. Διότι ὁ πατὴρ δίδει τὴν ὑλικὴν ὁ δὲ δάσκαλος τὴν πνευματικὴν ζωὴν.

Ὁ σοφὸς εἶναι ἀνώτερος τοῦ Βασιλέως. (Ἀραϊθ 13).

Ἡ ἐκπαίδευσις ἦτο ὡς εἶπομεν γενικὴ, ἰδιαιτέρα δὲ μάλιστα φροντίς ἐλαμβάνετο διὰ τὴν πτωχὴν τάξιν.

«Λάβετε φροντίδα διὰ τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ, διότι ἡ ἐπιστήμη ἀπ' αὐτὰ θὰ προαχθῇ λέγει ἄλλο ἀξίωμα ταλμουδικόν.

Ἄλλοῦ γράφει. Ἡ προσευχὴ τοῦ διδάσκοντος τὰς λαϊκὰς τάξεις εἶναι ἰσχυροτάτη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ἐν γένει οἱ Ταλμουδισταὶ ἐξείρουν παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ περιφρονοῦν τὴν ἀγρχματοσύνην. Ἡ παιδεία ἀποτελεῖ δι' αὐτοὺς τὸν μεγαλειότερον τίτλον εὐγενείας. «Ἐνας νόθος ἐγγράμματος εἶναι ἀνώτερος τοῦ Ἀρχιερέως τῆς Ἱερουσαλήμ» γράφει ἐπίσης τὸ Ταλμούδ.

Δὲν λείπουν εἰς τὸ Ταλμούδ, τὸ τοσαύτην σημασίαν δίδον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ παραγγέλματα ἀφορῶντα εἰς τὴν μέθοδον τοῦ

διδάσκειν. Οὕτως ἐξαιρεται ἡ σημασία τῆς ὑπ' αὐτῶν τῶν γονέων διδομένης ἀγωγῆς, ἰδίᾳ τῆς μητρὸς. Ἀπχγορεύει τὰς σωματικὰς ποινὰς λέγον «ἐὰν εὐρεθῆς εἰς τὴν ἀνάγκη νὰ τιμωρήσῃς ἓνα μαθητὴν κτύπησέ τον μὲ τὸν κελτσοδετην. Ἐὰν ἡ πρόοδος δὲν εἶναι ταχεῖα λάβε ὑπομονὴν, ἡ ἀμιλλα δύναται περισσύτερον πάσης τιμωρίας» Ἀποδίδει ἐπίσης τὸ Ταλμούδ μεγίστην σημασίαν εἰς τὴν ἐπανόληψιν τοῦ διδασκθέντος. Συνιστᾷ εἰς τοὺς διδασκάλους τὴν συντομωτέραν μέθοδον, τὴν ἀντικειμενικὴν ἄρα καὶ τὴν πραγματικὴν, διότι προσθέτει ὁ ταλμουδιστῆς, ἡ γνώσις στηρίζεται εἰς τὴν μνήμην, διὰ τῆς βοηθείας παραστάσεων. Ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ χωνεύῃ καλὰ ἐν μάθημα προτοῦ προχωρήσῃ ἀκάλλιον λίγα καὶ ἐπισταμένως. παρὰ πολλὰ ἐπιπολαίως διδασκόμενα».

Διείρεσε τὰς ὥρας συστηματικῶς διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Γραφῆς, τῆς Μισνᾶ (νομικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς διδασκαλίας καὶ διὰ τὴν Γκεμαρᾶ (ἐγκυκλοπαιδικὰς γνώσεις καὶ λογικὴν). Μὲ τὴν συμβουλὴν ταύτην τὸ Ταλμούδ ἐξαιρεῖ τὴν συστηματοποίησιν τῆς ὕλης καὶ τοῦ ὀρολογίου προγράμματος.

Ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ δίδεται εἰς μικρὰν ἡλικίαν. «Ἡ διδασκαλία ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ εἶναι ὡς γραφὴ ἐπὶ λευκοῦ χαρτοῦ, ἡ γενομένη εἰς προχωρημένην ἡλικίαν, ὁμοιάζει μὲ γράψιμο εἰς χαρτὶ λερωμένον».

Τὰ Σχολεῖα δὲν πρέπει νὰ κείνται εἰς τὰ ὑψηλότερα (τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα) μέρη τῆς πόλεως.

«Ἐνας διδάσκαλος διὰ εἰκοσιπέντε μαθητὰς, δύο διὰ πενήντα, ἐὰν εἶναι σαράντα ἓνας διδάσκαλος καὶ ἓνας βοηθός.

«Δίδαξε σύντομα καὶ τὴν οὐσίαν εἰς τοὺς μαθητὰς».

Ὁ μὴ ἐννοήσας καλὰ δὲν γίνεται κάτοχος τοῦ διδασκθέντος.

Δίδαξε πρακτικῶς πρραματογνωστικῶς παρὰ θεωρητικῶς.

Ἴδου τέλος τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικὰ σχετικῶς μὲ τὰ γράμματα:

«Ὁ ἀγράμματος δὲν δύναται νὰ προφυλάσσεται ἀπὸ τὴν κηλίαν-Ὁ ἀγράμματος δὲν δύναται νὰ εἶναι εὐσεβής-Ὁ λίαν ἐντροπαλὸς δὲν μανθάνει. Ὁ ὀξύθυμος δὲν δύναται νὰ διδάσκῃ».

M. X.

ΕΒΡΑΙΟΙ ΛΟΓΙΟΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἀρχίζομεν ἀπὸ σήμερον δημοσιεύοντες τινὰ τῶν γραφέντων περὶ Ἑλλήνων ὑπὸ Ἑβραίων συγγραφέων ἵνα δεῖξωμεν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἀριθμεῖ τοὺς μεγαλύτερους θαυμαστὰς μεταξὺ τῶν ὁμοδόξων μας. Ὁ Α. Ρεϊνάχ εἶναι υἱὸς τοῦ διασήμου γάλλου πολιτικοῦ Ἰωσήφ καὶ ἀνεψιὸς τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἑλληνιστῶν Σολομῶν καὶ Θεοδώρου.

Ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ, σήμερον, ὅπως καὶ ἄλλοτε, τὴν ἀξιοσημείωτον ὑπεροχὴν τῆς φυλῆς ταύτης, ἐγκοιμᾶται εἰς τὴν ὀξύτητα τοῦ πνεύματός της. Ἡ ἐκθαμβωτικὴ λάμψις τοῦ οὐρανοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅλη ἡ λάμψις ἐκεῖνη, ἡ ὁποία δὲν ὠχρίασεν, εὐρίσκειται ἐντὸς τῶν ἐγκεφάλων. Ζωηρότερον καὶ λαμπρότερον φῶς δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον. Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ θαμβωθῇ κανεὶς καὶ νὰ μὴ καταμαγευθῇ ἐκ τοιαύτης ἀκτινοβολίας. Οὐδεὶς οὐρανόσ ἔχει εὐνοηθῆ περισσότερον, οὐδεμία φυλὴ ἐπροικίσθη γενναϊότερον ὑπὸ τῆς φύσεως.

Ὁ Ζουμπέρ ἔλεγεν, ὅτι ὑπάρχουν ψυχαί, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπικρατεῖ θερμότης, καὶ ἄλλαι ὅπου κυριαρχεῖ τὸ φῶς. Εἰς τὴν ψυχὴν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς βρασιλεύει τὸ φῶς καὶ τοιοῦτον φῶς, ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει ἄλλο ὅλοι οἱ ἄθροισμοὶ αὐτοὶ ἀντιλαμβάνονται ταχέως καὶ ἀσφαλῶς, καὶ δὲν εὐχαριστοῦνται ἢ εἰς τὴν μάθησιν. Ὁ ταπεινότερος ἀγωγιάτης ἀγαπᾷ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ φῶς τόσον, ὅσον ἄλλοτε οἱ μαθηταὶ τοῦ Πυθαγόρου καὶ τοῦ Σωκράτους.

Ἡ καρδία των δὲν προσβάλλεται ἀπὸ πάθη σφοδρά, ὅπως καὶ ἡ θάλασσά των δὲν συνταράσσεται ἀπὸ κύματα. Ἀλλὰ τὸ πνεῦμά των ὁμοιάζει πρὸς τὸν οὐρανὸν των. Εἶνε ἀνεφελον. Οὐδέποτε εἰσχωρεῖ εἰς αὐτὸ ἡ ἀμφιβολία. Ὁ ὀρίζων τῶν τοπίων των εἶνε πάντοτε στενός, περιωρισμένος. Εἰς τοὺς ψυχικοὺς ὀρίζοντας ἀγνοοῦν καθ' ὅλοκληρίαν τὰς χριστιανικὰς ἀρχὰς τῆς πέτρης τοῦ τάφου ζωῆς. Εἶνε θετικοὶ ὅσον οἱ Ἄγγλοι, λεπτοὶ ὅπως σχεδὸν ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς.

Ὅπως συμβαίνει εἰς τὸν ἀέρα, τὰ μόρια τῆς εὐφύιας των ἀφκντάστως λεπτεπίλεπτα. Ἀλλὰ συγχρόνως τὴν εὐφύιαν ταύτην χαρακτηρίζει τελεία εὐθύτης, καὶ εἰς τὴν χώραν αὐτήν, ὅπου κυριαρχεῖ τὸ γεωμετρικὸν σχῆμα, τὸ πνεῦμά των ἔχει τι τὸ μαθηματικόν, ἢ δὲ λογικὴ των εἶνε ὑπέροχος.

Κατὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς τοὺς δρόμους τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆ ἐξοχὴν σταματῶ διὰ ν' ἀποθαυμάσω τὰ ὠρχία ἐκεῖνα μέτωπα, τὰ πλήρη δυναμείως καὶ θελήσεως. Τὸ πνεῦμά των οὐδέποτε ὑπνώττει. Εἶνε ὁ ἐξερευνητικὸς καὶ φιλοπερίεργος ἐκεῖνος λαός, ὁ ὁποῖος ἐθελγε τὸν ἀρχαῖον Σωκράτην. Θέλουν νὰ μάθουν τὰ πάντα, νὰ διαφωτίσουν καὶ τὸ παραμικρόν. Ὅταν συνομιλοῦν μετὰ ξένου, ἀπασαί σχεδὸν αἱ φράσεις των καταλήγουν εἰς ἐρωτηματικόν. Οὐδὲν ἕξαμα εἶνε εὐγενέστερον τῆς εὐφύιας ταύτης, ἡ ὁποία μένει ἐν διαρκεί ἐγρηγόρσει.

Ἦπερ πᾶν ἄλλο, ὅμως ἄξιος θαυμασμοῦ εἶνε ὁ χαρακτηρ των. Οἱ σημερινοὶ ἔχθροὶ ὀμιλοῦν περὶ αὐτοῦ σχεδὸν αὐτολεξεί ὅπως καὶ οἱ ἀρχαῖοι τοιοῦτοι.

«Οἱ Ἀθηναῖοι (ἀνάγνωθι οἱ Ἕλληνες) εἶνε νεωτερισταί. Ἔτοιμοι νὰ ἐφευρίσκουν καὶ ἔτοιμοι νὰ ἐκτελοῦν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐφευρον. Εἶνε ἐπιχειρηματικοὶ πέραν τῶν δυνάμεών των, τολμηροὶ μέχρις ἀπερισκεψίσεως, πλήρεις πεποιθήσεως ἀπέναντι τῶν κινδύνων.»

Ὅτ τοὺς ἐζωγράφισέ τις δι' ἐνὸς καὶ μόνου χαρακτηρισμοῦ, λέγων ὅτι εἶνε γεννημένοι διὰ νὰ μὴ γνωρίσουν καμμίαν ἀνάπαυσιν, οὔτε ν' ἀφήσουν ἀνάπαυσιν εἰς τοὺς ἄλλους. Εἰς τὴν ὑπέροχον αὐτὴν περιγραφήν δὲν θὰ δύναται ν' ἀλλάξῃ οὔτε μία γραμμὴ.

Ἡ ζωὴ των εἶνε πλήρης σκέψεων. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ σκέψεις αὐταὶ εἶνε ἰσχυραὶ πάντοτε, εὐγενεῖς καὶ ἀκαμαίαι, συνάγεται, ὅτι ἡ φιλοδρότης εἶνε τὸ σύμβολον τοῦ χαρακτηρῶς των. Βαδίζουσι μὲ τὸ τραγοῦδι εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Ἀκόμη καὶ κατὰ τὰς χειροτέρας ἡμέρας τῆς ἱστορίας των. Εἶχον τὴν προκίσησιν τῆς ὀριστικῆς νίκης. Ἀλλὰ δὲν ἀφίπουν ποτὲ τὸν ἑαυτῶν των νὰ γίνηται ἔρμαιον τῆς μουσουλμανικῆς μοιρολατρείας καὶ γνωρίζουν πάντες, ὅτι ὁ θρίαμβος ἐξεγοράζεται μόνον δι' ἀγῶνος πεισματῶδους. Δὲν ὑπάρχει λαός, ὅστις ἀπὸ ἡμίσεως αἰῶνος νὰ εἰργάσθη περισσότερον αὐτοῦ. Οὔτ' ἐβάδισε κανεὶς ταχύτερον αὐτοῦ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου.

Μόλις ἀπελευθερωθέντες, ἤρχισαν ἰδρύοντες σχολὰς. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς νεολαίας ἦτο ἡ πρώτη αὐτῶν φροντίς. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἐνθουσιασμός ὠραιότερος ἐκεῖνου, μὲ τὸν ὁποῖον ἀνέλαβον τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ παρελθόντος. Μόλις ἔφυγαν οἱ Τούρκοι, πικροῦ ἐφάνθησαν σχολαί, λύκειαι, βιβλιοθηκαί. Χθὲς παλληκάρια, πειραταί, σήμερον διδάσκαλοι, σπορεῖς δεῶν.

Εἶνε διὰ πάντα ἱκανοί. Ὅπου καὶ ἂν ἀποβιβάσθω, γίνονται οἱ κυρίαρχοι. Εἰς τὴν Κ)πολιν, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τὴν Σμύρνην, εἰς τὴν Τεργέστην, εἰς τὴν Μασσαλίαν ἀκόμη, εἶνε οἱ πρῶτοι πάντων. Περιήγαγον τὸν πυρσὸν των εἰς τὸν κόσμον ὀλόκληρον καὶ

μέρους τῆς Ἀρχῆς ἀτόμων ἢ μειονεκτούντων ομάδων λόγφ ἠθικῆς ἢ δόγματος, δηλοῖ πολλὴ ὀλίγην πεποίθησιν ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς ταύτης οἰαοδήποτε, εἰς τὸ τελεσφόρον τῶν διδασκτικῶν τῆς μέσων. Τὶ διάβολο, μὲ τόσα σχολεῖα καὶ χιλιάδας διδασκάλων, τί ἐπιρροὴν δύναται νὰ ἔχη ἡ προπαγάνδα ἔστω καὶ ἀθεῖστη ἐνὸς ἐργατικοῦ κέντρου; Ποῦ θὰ καταλήξωμεν ἐὰν καταδιώξωμεν τὴν σκέψιν; Εἰς τὸν Μεσαῖωνα θετικῶς. Ἡ ἀλήθεια εἶτε φιλοσοφικὴ εἶτε ἐπιστημονικὴ, θὰ διαλάμπει μόνη τῆς, οἱ διωγμοί, δὲ τῆς σκέψεως, μπορεῖ νὰ συνταυτίζονται μὲ τὸ συμφέρον τινῶν, ἀλλ' ἐξημίωσαν πάντοτε τὴν πρόοδον τῆς ἀληθείας.

Εἰς τὴν δίκην τοῦ Ναυπλίου συγκαταλέγεται ὡς κατηγορούμενος καὶ ἓνας Ἰσραηλίτης, ὁ Σάββας Ραφαὴλ ἐκ Βόλου.

Ἐκ τῆς «Ἀκροπόλεως» τῆς 25 παραλαμβάνομεν τὴν ἐξῆς τηλεγραφικὴν περιλήψιν τῆς ἀπολογίας του.

Πρῶτος ἀπολογεῖται ὁ Ἰσραηλίτης ΣΑΒ-ΒΑΣ ΡΑΦΑΗΛ, ἐργάτης, μέσφ γενικῆς καταλήξεως διὰ τὸν θανμάσιον χειρισμὸν τῆς γλώσσης, τὸν πλοῦτον τῶν ἐκφράσεων, τὴν ζωηρότητα τῶν περιστάσεων, Ἀφηγεῖται ὅτι μετέβαινεν εἰς τὸ Κέντρον καὶ ἤκουε τὰς διαλέξεις ἅμα ἐτελείωνε τὴν ἐργασίαν του. Ἦκουσε τὰς διαλέξεις τοῦ κ. Δελμούζου σχετικῶς μὲ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 21, τοῦ ἤρρεσε καὶ ἐσκέφθη ὅτι εἶνε καλλίτερον ν' ἀναβαίη εἰς τὸ Κέντρον καὶ ἀκούων διαλέξεις νὰ μορφῶνται, ἀντὶ νὰ ἰσχύει εἰς τὰς ταβέρνας. Ἦκουσε τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Σαράτου κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ, συνέπειά τῆς ὁποίας ἔκοψε τὸ οἶζο. Ἐνεγράφη μέλος τοῦ Κέντρου, ἀντιληφθεὶς ὅτι σκοπὸς του ἦτο ἡ μόρφωσις τῶν ἐργατῶν καὶ ἡ βελτίωσις τῆς θέσεώς των διὰ νομίμου ὁδοῦ. Μετεῖχε τῆς χορηθίας καὶ τὴν 25 Μαρτίου ἐώρτασε τὸ Κέντρον ἀποκαλύψαν καὶ τὸ λάβαρόν του. Αὐστάτο πάντοτε πρὸς τὸν Κόσμβαν, Καίσοργέλον, διδαχθέντας τὴν ἀθειαν παρὰ τινος Νικολαΐδου ἐλθόντος εἰς Βόλον. Ὁ Κόσμβας τοῦ ἐπώλησεν ἀπαύσιον βιβλίον «Κάτω τὰ εἶδωλα» ἀντὶ 30 λεπτῶν, ὅπερ τῆ ἐπιμόρφ ἀπαιτῆσει τοῦ Ἐνώχ Μωϋσῆ μετεπώλησε μὲ κέρδος 10 λεπτῶν. (Γέλοτες). Θεωρεῖ ἀδύνατον ὅτι ἠθέλησε νὰ προσηλυτίσῃ τὸν Ἐνὸχ Μωϋσῆ, ἀνθρώπον πλουσιώτατον, ἑβραῖον σωβινιστὴν, συζητοῦντα τὴν ἀνασῶστασιν Ἑβραϊκοῦ κράτους. Διεφώνει πάντοτε μὲ τοὺς σωβινιστὰς, δνειρευομένους ἀνασῶστασιν τοῦ Ἑβρ. κράτους, ὧν αὐτὸς εὐχαριστοῦν καὶ ἀγαπᾷ τὴν Ἑλλάδα, ἔχων ἐλευθερίαν φῖναν συνειδήσεως, μὴ ζητῶν ἄλλο τι.

Ἡ ἀπολογία τοῦ Ραφαὴλ ἐμποιεῖ αἰσθησθῆναι, ἐπευφημεῖται καταδικνύων τὴν μόρφωσιν τοῦ ἐργάτου, ἀποτελέσμα τοῦ Ἐργ. Κέντρου».

Σ.Ι.Ε. Ὁ Ραφαὴλ ὀνομάζει σωβινισμὸν τὴν ἐθνικὴν ιδέαν! Ὅστε αὐτὸς δὲν ἔχει πατριωτισμὸν; Αἱ δηλώσεις του περὶ Ἑλλάδος τὰς ὁποίας συμμερίζομεθα πλήρως, λέγουν τὸ ἐναντίον. Τότε διατὶ καταδικάζει τὴν προσπάθειαν μιᾶς ἄλλης ἐθνότητος, ἡ ὁποία κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα δὲν χαιρεῖ τὴν φῖναν ἐλευθερίας συνειδήσεως τὴν ὁποίαν αὐτὸς χαιρεῖ, νὰ ἀπολαύσῃ ταύτης ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πατρίδι τῆς; Ὁ Σοσιαλισμὸς δὲν ἐμπνέει ἀράγ καὶ μίαν συμπάθειαν γενικὴν ὑπὲρ ὅλων τῶν πασχόντων; Ἀλλ' ἐὰν εἶναι Ἕλληνας, πρέπει ἰδίᾳ νὰ συμπονή τὴν φυλὴν του, ἡ ὁποία μὲ τὴν ἑλληνικὴν ἔχει τὸσας ὁμοιότητας, ἐκπολιτιστικῆς ἀποστολῆς καὶ περιπετειῶν. Ἀλλ' ὁ Ραφαὴλ ἀπέτυχε εἰς τὴν βᾶσιν τῆς ἀπολογίας του. Διότι δίδει ἐπιχειρήματα εἰς τοὺς ψευδῶς κατηγοροῦντας τοὺς σοσιαλιστὰς ὅτι οὐδὲν πατροπαράδοτον ἱερὸν σέβονται, ἀφοῦ ἀπαρνεῖται αὐτὸς τοὺς πόθους τοὺς προαιωνίους τῆς φυλῆς του.

Μαυθάνομεν μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι ἡ δίκην τοῦ Ναυπλίου ἐτελείωσε μὲ τὴν ἀνάωσιν πάντων τῶν κατηγορουμένων.

Ἡ καταργησις ἐνοσ ἐθίμου

Παραλαμβάνομεν τὰ ἐξῆς ἐκ τοῦ «Ἐυρίπου» τῆς 12 Ἀπριλίου, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ κατάργησις τοῦ ἐθίμου τῆς καύσεως τοῦ Ἰουδα δὲν ἦτο πρόωρον μέτρον ληφθὲν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν πρὸς τὸ θεαθῆναι πολιτισμένους ἄλλ' ὅτι ἦτο ἀπόρροια προοδευτικῆς ἐξελίξεως ὀλοκλήρου τῆς Χαλκιδικῆς κοινωνίας, Συμπεραίνομεν τοῦτο ἐκ τοῦ ὅτι οὐδεμία διαμαρτυρία ἐξεδηλώθη διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ἐθίμου. Χαίρομεν διὰ τοῦτο, καὶ διότι καὶ ἐκ μέρους τῆς Κοινοῦτος τῆς Ἰσραηλιτικῆς διὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς, ἐξεδηλώθη δρᾶσις διὰ τὴν ἀρσιν τῶν μεταξὺ συμπολιτῶν διχασμῶν καὶ προσέγγισιν αὐτῶν.

Γράφει ὁ Ἐυρίπος :

«Ἐπὶ τέλους φαίνεται ὅτι εὐρισκόμεθα πρὸς τελείαν καὶ ὀριστικὴν καταργήσεως τοῦ βραβάρου καὶ ἀνευλαβοῦς ἐθίμου τῆς καύσεως τοῦ Ἰουδα κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα. Ἀπηλλάγη ἡ κοινωνία ἀπὸ τὸ ἀηδὲς θέαμα διαφόρων μεθυσμένων καὶ κουτσαβάκηδων πυροβολούντων καθ' ἐνὸς ἀνθρώπινου ὁμοιώματος, χωρὶς λόγον, χωρὶς σκοπόν, χωρὶς καμμίαν ἔνοιαν. Διότι σήμερον, ὅτε ὁ κόσμος ἐξηυγενίσθη καὶ προήχθη ἐλειψαν δὲ καὶ αἱ σφαλεραὶ λαϊκαὶ προλήψεις, ἡ ἐξακολούθησις τοῦ ἐθίμου τούτου θὰ ἐδείκνυε βραβάρτητα καὶ ἔλλειψιν πάσης χριστιανικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀντιλήψεως.

Χαίρομεν ἰδιαίτερος, διότι ὁ «Ἐυρίπος» διὰ

της τακτικής αυτού συντάξεως και των εκτάκτων αυτού συνεργατών κατ' επανάληψιν υπεστήριξεν ότι πρέπει να λείψη το έθιμον τουτο, εις την κατάργησιν του οποίου σπουδαίως συνετέλεσαν και αι άρμόδιοι άρχαι και ο πρώην πρόεδρος της ισραηλιτικής Κοινότητος κ. Μποχώρ Φάρνης, από των ήμερων του οποίου ήρξατο η κατάργησις και όστις δια των επανειλημμένων αυτού διαλέξεων εν τή Συναγωγή κατώρθωσε να εκλείψη τελείως ο ύφιστάμενος και ελάχιστος διχασμός και η ελαχίστη διχόνοια και η παραμικρά ακόμη παρεζήγησις μεταξύ Ισραηλιτών και Χριστιανών, είναι δε άξιος επαινων δια την αγαθην αυτού πολιτείαν, μεθ' ης προήδρευσε της Ισραηλιτικής Κοινότητος Χαλκίδος.

ΣΙΩΝΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΩΡΕΩΝ

- Ιωάννινα. Χρυσούν Βιβλίον Σιωνι- στικός Σύλλογος «Άμελέ Σιών» Διάφορα Δρ. 250
- Τρίκαλα. Διάφοροι δωρεαι συλ- λεγείσαι επί τή ευκαιρία της εςρτής του «Πουρίμ» υπό των Διδων Μπαθσέβας Μ. Ατουν, Όλγας Ζ Γιακοέλ και Βι- κτωρίας Α. Μωύση » 33,50
- Κυρία του Έθν. Έβρ. Κεφ. Χαΐμ. Κόεν Δρ. 3,90. Σαλθατώρ και Τζών Λεβής Δρ. 1,80. Δαυίδ και Ίσ. Λεβής Δρ. 1,80. Σαμουήλ Ίωσήφ Δρ. 1,10. Σαμουήλ Σαμουηλίδης Δρ 15,15. Ηλίας Γ. Κόεν Δρ. 5,35. » 101,50
- Γαίτα εν Παλαιστίνη Βόλος. Η Μανδολινάτα «Χέρζλ» Βό- λου 1 1/2 στρέμμα » 29,10
- Emile van Nimes de Bruxelles » 75
- Πρόβεζα. Η Ισραηλιτική κοινότης Πρεβέζης » 9
- Αθήναι. Μ. Χ. άντι τηλεγρα- φήματος εις τους μνηστευθέντας εξαδέλ- φους του Ί Καλώνυμον— Έλβίραν Ζακάρ Δρ. 3. Mr. Me. Henry Lissauer de Köln Δρ. 5. H. Spr. Wien Δρ. 5. Δρ Έξε- κίας Σακκής Δρ. » 36,15
- Δένδρα » 18
- Αρτα. Ίωσήφ Ι. Ίωχανών Έκ δω- ρεών Δρ. 7,50. Σιωνιστικός Σύλλογος «Μεβαξέ Σιών» Δρ. 7,50. Ηλίας Π. Πο- λίτης η Άβδελας Δρ. 7,50. Ίσούας Μ. Ζακάρ εκ Φιλιππιάδος Δρ. 7,50. Κα Λούλα Α. Μάτσα Δρ. 7,50. Ισραηλι- τική κοινότης Άρτης Δρ. 7,50. » 45
- Κυρία του «Ε. Ε. Κ.» Δάριδα. Χαΐμ Α. Άλχανάτης Δρ. 9,50. Άβραμίνος Σ. Μισδραχής Δρ. 12,40 Μωύσης Ζ. Σασσών Δρ. 1,35 Φάις και Λεβής Δρ. 5. Σ. και Μ. Φρανσές Δρ. 1, 50. Μεναχέμ Μωύσης Δρ. 1,95 » 31,70

- Αβραάμ Κοέν Διάφορα » 3
- Δωρεαι υπέρ του Ίβραϊκού Πανεπι- στημίου Ίερουσαλήμ. » 5
- Αρτα. Ίωσήφ Ι. Ίωχανών εκ δωρεών Δρ. Δωρεαι υπέρ του μικροβιολογικού ινστιτούτου Ίωσήφ Ι. Ίωχανών εκ δωρεών Δωρεαι υπέρ των Έβραϊκών σχολείων της Παλαιστίνης » 5
- Σιωνιστικός Σύλλογος «Μεβαξέ Σιών Άρτης » 10
- (Έκ του Σιωνιστικού Συλλόγου «Ποαλέ Σιών» Βόλου) Όμάς δε μικρών αποτελουμένη εκ των υιών των ευγενών κυρίων της πόλεως μας κ. Ίωσήφ Λεβή, Ίεσούα Λεβή και Μάρκου Γκανή. περιέχεται άπαξ της εβδομάδος τας οικίας και τα καταστήματα των ομοβρήσκων μας και συλλέγει έράνους προς συμπλή- ρωσιν του ποσού προς Ίδρυσιν οικίσκου Ίεμενιτών εν Πχλαιστίνη. Δέν έχομεν η να συγχαρῶμεν τους μικρούς αυτού φιλογενείς και να ευχηθῶμεν όπως μετά του αυτού ζήλου εξακολουθήσουσιν το ευγενές έργον όπερ ανέλαβον.

Ανταποκριτής.

Ο Νάθαν Στράους εις Παλαιστίνη.

Ο γνωστός εκατομμυριούχος Σιωνιστής Νάθαν Στράους εκ Νέας Υόρκης απεφάσισε να έγκατασταθῆ εις Παλαιστίνη όπου θα με- ταφέρη και τα κεφάλαιά του, άτινα θα χρη- σιμοποιήσῃ δια την πρόοδον του Έβραϊσμού. Ο Στράους μέχρι σήμερα έχει Ίδρύσει εις Ίερουσαλήμ οικονομικόν συσσίτιον το όποιον έπροικοδότησε με 1,000,000 φράγ. προσέτι συνετέλεσε, και εις την βιομηχανικην και γεωργικην πρόοδον της Παλαιστίνης, δια της Ίδρύσεως βιομηχανικού έργοστασιου εις Ίερου- σαλήμ και γεωργικου σταθμού εις Χαΐφκν, Ο Ίδιος συντηρεῖ εις Ίερουσαλήμ και γραφείον προς καταπολέμησιν των ελωδών πυρετών.

Δανειστικαί εταιρείαι εν Παλαιστίνη.

Άγγλοπαλαιστίνειος εταιρεία, έχει Ίδρύσει εν Παλαιστίνη μέχρι τέλους του 1913 45 δα- νειστικας εταιρείας με 1853 μέλη. Αι εν λόγω εταιρείαι δανείζουν εις τα μέλη —γεωργούς μικρεμπόρους και επαγγελματίας έβραίους— με μικρόν τόκον από 20 μέχρι 3000 φράγκα. Η εταιρεία «Ίκα» επίσης έχει Ίδρύσει εις Ίερουσαλήμ όμοιον δανειστικόν ταμείον με κεφάλαιον 150,000 φράγκων.

Περιηγηται και προσκυνηται κατά το 1913.

Ο αριθμός των επισκεφθέντων την Ίερου- σκλήμ περιηγητών και προσκυνητών κατά το παρελθόν έτος 1913, ανεξαρτήτως εθνικότη- τος και θρησκείας, ανήλθεν εις 26,000 περί- που. Ο αριθμός ούτος είναι μικρότερος των

ΠΟΙΚΙΛΑ

Υγιεινή.

Έκ της «Νέας Ημέρας 8 Απριλίου του Ιατρού Γ. Κατσαίνου.

Υγιεινή εινε η επιστήμη της διατηρήσεως της υγείας. Αναδιφώντες την ιστορίαν και σπουδάζοντες την σημερινήν κοινωνίαν εύρί- σκομεν ότι όσον άμαθέστεροι εινε οι λαοι τό- σον μάλλον τους κανόνες της υγιεινης αυτών τους έξαρτουσν από του θείου. Όλοι οι νομο- θέται της αρχαιότητος οι θέλοντες να κατα- στήσουν τους νόμους αυτών σεβαστούς τους εξήρτων από του Θεου, επειδή δε και οι νο- μοθέται ούτοι ησαν και οι πρώτοι και οι ευ- φυέστεροι των ανδρων της εποχής εκείνης συ- νεπώς δε και οι μόνοι υγιονόμοι δια τουτο και τους περι υγιεινης νόμους, κανόνες και αφορι- σμούς αυτών τους έγραψαν καθ' ύπαγόρευσιν του Θεου. Άνοιγοντες το Λεβιτικόν της Πα- λαιας Διαθήκης θα ιδετε όλους τους κανόνες της εβραϊκής υγιεινης υπαγορευομένους υπό του Θεου προς τον Μωύσεα και τον Άαρων. Όταν ελλείπη η αντίληψις του καλου και του ωφελίμου τότε έρχεται η επιβολή του αγνώστου δι' ης τουτο γίνεται πιστευτόν. Ο μόνος υπό αυστηρούς κανόνες υγιεινης ζή- σας και ζών εισέτι λαός εινε ο Ίουδαϊκός, ο μόνος τρώγων, κατά την υπαγόρευσιν του Μω- σαϊκου νόμου την καθαρωτέραν και νοποτέραν τροφήν. Εινε δε τουτου ενεκα ευεξήγητον και το ότι διέφυγε και την καταστροφην και την άφομοίωσιν και τελείαν αυτού εξουδετέρωσιν και εκμηδένισιν και περιβίωσας μεταξύ το- σούτων λαών, μεταξύ τοσούτων φυλών, μολο- νότι εδιώχθη και καταπολεμήθη τόσον γεν- ναίως και έξοντωτικώς παρά πάντων των μετά Χριστόν χριστιανικων λαών. Πολλάκις η κα- θαρότης της τροφης του το πλύσιμον του σώ- ματός του, το έμμονον εις τα ηθη και έθιμά του, το άπαρασάλευτον εκ της πατρίου του μονοθεϊστικης θρησκείας έδωκεν αφορμήν εις βιαιστάτους κατ' αυτού διωγμούς. Ποσάκις οι Χριστιανοι οι μη γνωρίζοντες και μη άκολου- θουσντες κανένα κανόνα υγιεινης υπό διαφόρων επιδημικων νόσων σκληρως μαστιζόμενοι και γενναίως δεκατιζόμενοι κατά τον μεσαιωνα δέν εθεώρησαν ως αιτίους της καταστροφης των τοης υγιεινως ζώντας, τους χειρισμέ- νως βιουντας και επ' αυτών δέν εκόρεσαν το πάθος των διώκοντες και φονεύοντες τουτους!

προηγούμενων ετών ενεκα των βλκκανικων πο- λέμων.

Σιδηρόδρομος μεταξύ Πτολεμαΐδος και Χαΐφας.

Αι δύο πόλεις της Πχλαιστίνης Πτολεμαΐς (η κοινως Άαρη) και Χαΐφκ, παράλιοι άμφό- τεροι και εις μικρόν άπ' άλληλων απόστασιν κείμενοι, ηνώθησαν δια σιδηροδρομικης γραμ- μης, της οποίας το μήκος ειναι 22 χιλιομετρα.

Εγκατάστασις Έβραίων της Ύεμένης.

Οι εν Ύεμένη της Αρχβιας ζώντες Έ- βραίοι ανερχόμενοι εις 40,000 ηρχισαν από τινων ετών μεταναστεύοντες εις Παλαιστι- νην, εις την οποίαν έχουν ηδη εγκατασταθῆ περι τους 10,000 εξ αυτών.

Κατά τα εβραϊκά φύλλα παρετηρήθη κατά τας τελευταίας αυτας ημέρας άθρόα άφιξις τοιούτων εβραίων εις Ίόππην ενεκα των διωγ- μών τους οποίους υφίστανται εκ μέρους των Άράβων.

Την εγκατάστασιν τουτων ανέλαβεν ο εξ Ύεμενιτών Σύλλογος «Σείρε- Άμισράχ» και το Έθνικόν Έβραϊκόν Κεφάλαιον.

Εβραϊκαί γενναιοδωρίαί

Ο πλουσιώτατος Άμερικανός κ. Ρόζελ- βαλδ, ο όποίος έπεσκέφη κατ' αυτας την Πχ- λαιστίνη εκαμε δωρεάν 25,000 φράγκων εις το «μπέθ-άμ» (Έβραϊκήν λέσχην Ίεροσολύ- μων) προς άνέγερσιν μεγάρου και εις τον γυμνα- στικόν σύλλογον «Μακκαβχίος» 12,500 φρ. προς Ίδρυσιν γυμνηστηρίου.—Δαπάναις των εν Βίλνας της Ρωσσίας έμοφύλων κ. κ. Γκόλδ- μπεργ και Νέιχουλ, η γεωργική σχολή της «Πέταχ-Τικβά» απέκτησε τέλειον χημικόν έρ- γαστήριον.

—Πλούσιος Έβραίος προσέφερεν ανωνύ- μως 100.000 φράγκα ίνα Ίδρυθῆ νέον εβραϊκόν γυμνάσιον εις Πχλαιστίνη. Το γυμνάσιον θα γίνη εις Ρισόν-λε Σιών η εις Ρεχεβόθ.

Εταιρεία δια τον Έβραϊκόν άποικισμόν.

Ο «Σύνδεσμος των αρχαίων Μακκαβχίων» του Λονδίνου Ίδρυσε μετοχικήν εταιρείαν με κεφάλαιον 52,000 λιρών στερλινών με σκοπόν να αγοράσῃ γαίαν εν Παλαιστίνη δια τα μέλη της εταιρείας.

Το Έθνικόν εβραϊκόν Κεφάλαιον

Αι περι του Έθν. Έβρ Κεφ. δωρεαι κατά την πρώτην τριμηνίαν του 1914 ανήλθον εις φράγκα 182,000.

Οι εν Έλλάδι Σιωνιστικοι σύλλογοι απέ- στειλαν κατὰ το διάστημα τουτο 1880 φρ.

Χ. Άλχανάτης.

* *

Σ. Ι. Ε. Δυστυχώς η αντίληψις του καλου και ωφελίμου περι των οποίων όμιλει ο Ιατρος Κατσαίνος ελλείπει απο πολλους των πεφω- τισμένων Ισραηλιτών πλέον η από τους

ἀγραμμάτους. Ἄς περιορισθῶμεν εἰς ἓν μόνον. Μολονότι εἶναι ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι τὸ κρέας Κασέρ εἶναι τὸ ὑγιεινότερον καὶ μὴ μεταδίδων τὴν φθίσιν ἀπὸ τὸ ζῖον εἰς τὸν ἄνθρωπον πολλοὶ τῶν πεφωτισμένων Ἑβραίων τυφλώττουσιν εἰς τοῦτο.

Ο ΒΑΡΩΝΟΣ ΕΔΜΟΝΔΟΣ ΚΑΙ Η ΕΒΡΑΪΚΗ

Ὁ Βαρῶνος Ἐδμόνδος νιέ Ρότσιλδ ὁ ἐξοδύσας ἑκατοντάδα ἑκατομμυρίων διὰ τὰς ἑβραϊκὰς ἀποικίας τῆς Παλαιστίνης, ἐπισκεφθεὶς ἐσχάτως τὰς ἀποικίας ταύτας, καὶ δυσκολευόμενος νὰ ἀπαντήσῃ ἑβραῖσι εἰς τοὺς ἀποίκους εἶπεν· «Τὸ ἐρχόμενον ἔτος θὰ στείλω ἐδῶ τὸν υἱόν μου ὁ ὁποῖος θὰ συνεννοηθῇ μαζύ σας εἰς τὴν ἑβραϊκὴν». Πόσοι ἑβραῖοι γονεῖς, μὴ ἔχοντες τὰ δυσκατομύρια τοῦ Ρότσιλδ ἔχουν τόσον ἑβραϊκὸν αἰσθημα ὥστε νὰ διδάσκουν τὰ παιδιά των νὰ μιλοῦν τὴν ἑβραϊκὴν;

Ἡ ἐπιστήμη τῆς εὐδαιμονίας

Τὸ ἔργον τοῦ γάλλου κοινωνιολόγου κ. ἰωάννου Φινῶ, φέρων τὸν τίτλον *La Science du Bonheur* ἀριθμῆ ἤδη ἔνδεκα ἐκδόσεις. Ἡ ἔνδεκάτη ἐγένετο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Ὁ κόσμος ζητεῖ εὐδαιμονίαν καὶ ἀγοράζει βιβλία περὶ αὐτῆς ἐν τῇ ἐλπίδι νὰ εὕρῃ εἰς αὐτὰ ὅ,τι ἀδυνατεῖ νὰ εὕρῃ ἄλλαχοῦ. Ἄλλ' ἂν τὸ βιβλίον τοῦ κ. Φινῶ δὲν προμηθεύῃ, εὐδαιμονίαν, χορηγεῖ ὅμως ἰδέας χρησίμου εἰς τὴν ἀναζήτησιν αὐτῆς Ἡ εὐδαιμονία, λέγει, εἶνε στοιχεῖον ἀπαραίτητον εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου ὅπως εἶναι ὁ ἀῆρ καὶ ἡ τροφή. Τὸ νὰ ζῆ τις εἶνε ἰσοδύναμον μὲ τὸ νὰ ποθῇ εὐδαιμονίαν. Κατὰ συνέπειαν οὐδὲν κοινωνικὸν σύστημα εἶνε βιώσιμον τὸ ὁποῖον δὲν ἐγγυᾶται εἰς ὅλους ὄλην τὴν δυνατὴν εὐδαιμονίαν.

Ἡ εὐδαιμονία εἶνε τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ ἡ πολιτεία ὀφείλει νὰ τὴν καταστήσῃ προσιτὴν εἰς ὅλους. Ἄλλως δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως ἡ πολιτεία. Τὸ νὰ εἶνε τις ὀλιβίος δὲν εἶνε μόνον δικαίωμα παντὸς ἀνθρώπου ἀλλὰ εἶνε καὶ καθήκον. Ἀκριβῶς δὲ διότι εἶνε δικαίωμα καὶ καθήκον τοιαύτης καθολικότητος, διὰ τοῦτον τὸν λόγον ἡ ἐπιδιώξις τῆς εὐδαιμονίας εἶνε ἐπιστήμη. Ἐν πρώτοις ἡ καθολικότης αὐτῆς συνεπάγεται προδήλως τὴν ἀσχίαν τοῦ νὰ εἶνε πᾶσα ἀτομικότης ἐν τῇ κοινωνίᾳ σεβαστή. Ἐκ τούτου πάλιν πηγάζει ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐξακριβώνωνται ὅλαι αἱ ἰδιοσυγκρασίαι καὶ νὰ ἰσθμίζωνται αἱ συνθήκαι αἱ ἀρμόζουσαι εἰδικῶς πρὸς

αὐτὰς διὰ νὰ εἶνε ὀλιβίαι. Ἡ ἀνεπάρκεια τῆς γνώσεως ὅσον ἀφορᾷ τούτα εἶνε αἰτία τῶν κοινωνικῶν δεινῶν. Ἄλλὰ ὁ Φινῶ ἐνδιατρίβει πολὺ εἰς τὸ νὰ καταδείξῃ ὅτι μία ἄλλη πηγὴ ἀθλιότητος καὶ κα οδαιμονίας εἶνε ἡ νόσος ἢ ὁποῖα καλεῖται φθόνος. Τὴν νόσον ταύτην τὴν ἀποδίδει εἰς ἀτελῆ ἀνάπτυξιν τῆς ἰδιοσυγκρασίας καὶ τῶν ἰκανοτήτων τῆς. Ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ φθόνος δὲν εἶνε ἔμφυτος εἰς τὸν ἄνθρωπον διότι παρατηροῦμεν ὅτι ὁ χαρακτήρ τῶν παιδῶν εἶνε ἀπηλλαγμένος φθονερῶν αἰσθημάτων. Ἄμα ὁ ἄνθρωπος εὕρη τὴν τροχίαν του καὶ ἀποροφηθῆ εἰς ἀσχολίαν τὴν ὁποῖαν νὰ ἀγαπᾷ καθίσταται τόσῳ εὐδαίμων ὥστε φθόνος δὲν ἐμφιλοχωρεῖ πλέον εἰς τὸν χαρακτήρα του. (Ἐρευνα, Μάρτιον).

Σ. Ι. Ε. Καθὼς ὁ Μπέργκσον καὶ ὁ φιλόσοφος Φινῶ εἶναι Ἑβραῖοι, ἡ δὲ ἐπὶ τῆς εὐδαιμονίας καὶ φθόνου διδασκαλία του, εἶναι ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὸν ἑβραϊσμόν.

Ἑβραϊκὸν χιούμορ

Ἐκ τοῦ Ταλμούδ. Μῦθος ἀλώπεκος καὶ ὄνου.

Ὁ λέων μὲ τὴν αὐλήν του ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ τὴν γέφυραν ἑνὸς ποταμοῦ. Ὁ ὄνος, εἰσπράκτωρ τῶν διόδιων ἐζήτησε τὴν κανονισμένην πληρωμὴν. — «Πῶς, λέγει ἡ ἀλώπηξ τολμᾷ νὰ ζητήσῃς διόδια ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῶν δασῶν; — Εἶμαι ὑπάλληλος, ἀπεκρίθη ὁ ὄνος καὶ ἐκτελῶ τὸ καθήκόν μου. — Θυμῶσθε ὁ λέων καταδικάζει εἰς θάνατον τὸν ὄνον, καὶ ἡ ἀλώπηξ προτείνει νὰ τὸν κάμουν ψητὸ καὶ νὰ παρατεθῇ εἰς τὸ κοινὸν τραπέζι. Τούτο καὶ γίνεται. Ἄλλ' ἡ ἀλώπηξ ταχυδακτυλογικῶς τῷ τρόπῳ ἀφαιρεῖ καὶ καταβροχθίζει τὴν καρδίαν τοῦ ὄνου. Εἰς τὸ τραπέζι ὁ λέων βλέπει ὅτι λείπει ἡ καρδία τοῦ ζώου καὶ ζητεῖ ποῦ εἶναι; — Καρδία! λέγει ἡ ἀλώπηξ. Ἄλλὰ, Μεγαλειότατε, ὁ γάδαρος αὐτὸς δὲν εἶχε καρδιά, διότι ἂν εἶχε, δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ ζητήσῃ διόδια ἀπὸ τὸν βασιλέα τῶν δασῶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἰταλία. Μὲ ἓνα πρόσφατον διορισμὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑβραίων καθηγητῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βολωνίας ἀνέρχεται εἰς 8. Ἐν γένει εἰς ὅλα τὰ ἰταλικά Πανεπιστήμια ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑβραίων καθηγητῶν περιστρέφεται περὶ τοὺς 60! Ὅλοι δε οἱ ἑβραῖοι τῆς Ἰταλίας δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς 50.000, τὸ ἥμισυ δηλαδὴ τῶν ἑβραίων Θεσσαλονίκης.

— Τὸ Τρίτον Συνέδριον τῆς Ἑβραϊκῆς ἰταλικῆς Νεολογίας συνήλθεν ἐσχάτως ἐν Ρώμῃ.

Ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς μὲ ἐντολὴν νὰ προαγάγῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς νεολογίας διὰ τὸν ἑβραϊσμόν καὶ τὸ σιωνικὸν ἔργον τῆς Παλαιστίνης.

— Ἐπιτροπὴ δὲ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Δρος Σκερδότη Ἀρχιραββίνου Ρώμης, τοῦ κ. Ἀλάτρη προέδρου τοῦ Τρίτου Συνεδρίου καὶ τοῦ καθηγητοῦ Κολόμβου ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Α. Μ. Βικτωρος Ἐμμανουὴλ πρὸς ὃν παρουσίασαν τὸ εὐχρητῆριον ψήφισμα τῆς πρώτης συνεδριάσεως. Ὁ Βασιλεὺς εὐχαρίστησε θερμῶς τὴν Ἐπιτροπὴν μεθ' ἧς παρέτεινε οἰκειοτάτην συνομιλίαν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν δεικνύων ἐν διαφέρον ἰδιαίτερον διὰ τὰ ἑβραϊκὰ ζητήματα.

— Ὁ Βαρῶνος Ἀλμπέρτος Φραγκέττης ὁ διάσημος μουσικοδιδάσκαλος ἔγραψεν ἐσχάτως ἐν ἑβραϊκῶν ὀρατόριον Ἡ «Μωαβίτις» τοῦ ὁποῖου καὶ ὁ ποιητῆς Ὁρέφιχε εἶναι ὡς αὐτὸς ἑβραῖος ἢ δὲ μουσικὴ ἐνεπνεύσθη ἀπὸ παλαιὰς ἑβραϊκῆς μελωδίας.

Τουρκία. Τιμαὶ εἰς τὸν Μέγαν Ραββίνον τῆς Τουρκίας.

Ὁ πρέσβυς τῆς Ρωσσίας κ. ντέ Γκιέρς ἐπεσκέφθη τὸν ἀρχιρ. Ναχοῦμ ἐφένδη μὲ τὸν ὁποῖον συνδιελέχθη ἐπὶ μίαν ὥραν. Ἡ συνομιλία ὑπῆρξεν ἐγκαρδιωτάτη. Ἐπίσης ἐπεσκέφθη τὴν Α. Ἐκλαμπρότητα ὁ πρέσβυς τῆς Ἰσπανίας κ. ντέ Ὁρὺ ἀναχωρῶν ἐπ' ἀδείᾳ. Ὁ δὲ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας Σέρ Λουὶ Μάλλετ προσεκάλεσε εἰς πρόσφατον διπλωματικὸν γεῦμα τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ναχοῦμ. Ἡ Α. Ε. εἰδοποίησε ἐκ τῶν προτέρων τὸν Ἀρχιραββίνον ὅτι τὰ εἰς αὐτὸν προσφερόμενα φαγητὰ θὰ ἦσαν Κασέρ (παρασκευασμένα σύμφωνα μὲ τοὺς ἑβραϊκοὺς κανόνας.) Τὸ γεγονός εἶναι τόσον μάλλον ἀξιοσημείωτον καθόσον πρώτην φοράν ἕνας Ἀρχιραββίνος καὶ ὑποθέτομεν ἐν γένει πνευματικὸς ἀρχηγὸς ἐκλήθη εἰς διπλωματικὸν γεῦμα ἐν Τουρκίᾳ.

— Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισεν ἐπισήμως τὴν σύστασιν τῆς «Σιωνικῆς Ὄργανώσεως τῶν ἑβραίων Ὀθωμανῶν» ἀναγνωρίσας ἐν ταυτῷ τὴν ὠφέλειαν τὴν ὁποῖαν παρέχει εἰς τὸ Κράτος ἡ σιωνικὴ δράσις. Ἀνεγνώρισθη ὅτι ἄνευ τοῦ Σιωνισμοῦ, ἡ Παλαιστίνη θὰ ἐξηκολούθη νὰ εἶναι χώρα ἄγονος τῶρα ἐν μόνον ἑβραϊκὸν χωρίον ἐκ τῶν 50 τὸ «Πέταχ Τικθᾶ» πληρῶνει ἐτησίως πλέον τῶν 100.000 φρ. φόρους.

Σερβία. Συνεπεῖα τοῦ πολέμου ἠῤῥησεν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Σερβίᾳ Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ 6 χιλιάδας περίπου ἀνέρχονται σήμερον εἰς 20.000. Ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις διώρισεν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Βελιγράδιον τὸν Δρα Ἀλκαλάυ ὡς Ἀρχιραββίνον Σερβίας καὶ ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν τὴν διοργάνωσιν τοῦ ἐν

Σερβίᾳ ἑβραϊσμοῦ. Ὁ Δρ Ἀλκαλάυ ἐπελήφθη ἀμέσως τοῦ ἔργου του, διωργανῶν τὰ Κοινωνικὰ Συμβούλια καὶ πρόκειται νὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν τῶν τοπικῶν ραββίνων οἱ ὁποῖοι μέλλουν νὰ πληρῶνωνται ἀπὸ τὸ Κράτος.

Ἄμερική. Τὸ ἀμερικανικὸν Ναυαρχεῖον παρεδέχθη νέου τύπου Ντρήντωντ τελειοτέρου. Ὁ ἐφευρέτης τούτου εἶναι ὁ ἐκ Ρωσσίας ἑβραῖος μηχανικὸς Ἄρκιν ἡλικίας μόνον 23 ἐτῶν.

Ἰταλία. Ὁ πρῶν πρῶθυπουργὸς Λουτσάτης καὶ ἡ κυρία του ἐώρασαν πρό τινος τοὺς χρυσοῦς γάμους των, εἰς οὓς παρέστη καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ μεγάλου οἰκονομολόγου κ. Ἀδερίνα Λέβη ντέλλα Βίδα.

Ρωσσία. Προξενεῖ μεγάλην αἴσθησιν ἡ δήλωσις τοῦ ἀνακριτοῦ Φενέκο ὅτι αὐτὸς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς συνταγματάρχης Ἰβάνωφ ἐπίστευσαν πάντοτε ὅτι ἡ Τσεμπεράκοβα ἐφόνευσεν τὸν μικρὸν Ἰουσίτσκι (τῆς δικῆς Μπέιλις). Τὴν δήλωσιν ταύτην ἔκαμεν ὁ ρώσσος δικαστῆς ἀπορρίψας καταγγελίαν τῆς Τσεμπεράκοβα κατὰ μίαν ἐφημερίδος ἢ ὁποῖα ἔγραψεν ὅτι αὐτὴ ἐφόνευσεν τὸν μικρὸν.

Ἐν τῷ μεταξύ ἀγγέλλεται ἐκ Ρωσσίας ὅτι πρόκειται νὰ δημοσιευθῇ μαρτυρία πιστοποιῶσα ρητῶς τὴν ἐνοχὴν τῆς Τσεμπεράκοβα.

ΕΒΡΑΪΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήναι. Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ συνάδελφος ἀρχισυντάκτης τοῦ «Ἐντεπαντᾶν» Θεσσαλονίκης κ. Νεφούση παρὰ τοῦ ὁποῖου ἐμάθομεν ὅτι ἐπιτροπὴ ὁμοδόξων ἐργάζεται ἐν Θεσσαλονικῇ πρὸς σύνταξιν κανονισμοῦ «ἐνώσεων» ὁμοίων τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς τὰς γερμανικὰς χώρας. Ἐκάστη κοινότης θὰ ἔχη τὴν ἐνωσίν τῆς ὑπῆκουσαν εἰς κεντρικὴν ἐπιτροπὴν. Ἐνὰ περιόδου δὲ αἱ «ἐνώσεις» θὰ συγκροτήσων Συνέδρια. Αἱ ἐνώσεις αὗται θὰ ἔχων σκοπὸν τὴν διοργάνωσιν τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσραηλιτισμοῦ, διὰ τὴν δογματικὴν, πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν προαγωγὴν αὐτοῦ.

— Ὁ κ. Χισκιά Σακκῆ πάρεδρος παρὰ τῷ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖῳ, προήχθη εἰς πρωτοδικὴν τοποθετηθεὶς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Χίου.

— Ὁ ἰατρός κ. Ἀβραάμ Ἀλχανάτης τοῦ Σταθμοῦ Βοηθειῶν τῆς Παιγνηπίσσης Ἀλίκης ἔλαβε τὸ μετάλλιον τῆς Α. Γ. διὰ τὰς ὑπηρεσίας του κατὰ τοὺς δύο πολέμους.

— Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἐθαυμάσθη ἐν Ἀθήναις εἰς σειρᾶν θριαμβευτικῶν συναυλιῶν

ὁ μέγας μουσικός Λεοπόλδος Γοδόβσκη τὸν ὅποιον αἱ ἐφημερίδες ἐχαρκτηρίσαν ὡς Ρώσον. Ὁ Γοδόβσκη εἶναι Ἑβραῖος, ἀρα ἡ δόξα του πρέπει νὰ ἀνταντακλαῖ εἰς τὴν φυλὴν του τὴν ὁποίαν ἡ Ρωσσία καταδιώκει.

Λάριδα. Ὁμὰς δεσποινίδων ἔδωκε χόρον ἀφιερῶσασα τὸ περισσεῦσαν ἐκ τῶν ἐξόδων εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν Νηπιαγωγεῖον.

— Γίνεται εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ ἄνω Νηπιαγωγείου, πρὸς ἀγορὰν τῶν σχολικῶν ὀργάνων τῆς φροδελιανῆς μεθόδου. Ἰπολογίζεται ὅτι ἡ εἰσφορὰ εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος καὶ αἱ ἄλλαι κοινότητες θὰ δώσῃ τοῦλάχιστον 500 δραχμάς.

Τρίκαλα. Αἱ Δδεις Ἀτούν, Γιακοὲλ καὶ Μωϋσῆ ἐπρομήθευσαν εἰς τὴν Συναγωγὴν καλλιτεχνικωτάτην μεγιλὰ ἀργυρᾶν (κύλινδρον περιέχοντα τὸ βιβλίον τῆς Ἑσθῆρ) τῆς Σχολῆς Μπετσαλέλ διὰ τὸν εὐκόλον ἐξῆς τρόπον. Ἦγόρασαν ἀπὸ τὸν Σύλλογον τοῦ Βόλου τὴν Μεγιλὰ ἀντὶ δραχ. 80 καὶ ἐμοίρασαν 180 λαχνούς πεντηκονταλέπτους. Ὁ εὐνοηθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης νέος κ. Σαλῶμ Ι. Κοὲν ὁ ἀντάξιος διὰ τὰ αἰσθηματὰ του τῆς γνωστῆς οἰκογενείας ἐχάρισε τὴν Μεγιλὰ εἰς τὴν Συναγωγὴν.

Σ.Ι.Ε. Μίαν φορὰν καὶ ἓναν κειρὸν αἱ Κερκυραῖαι δεσποινίδες ἔκαναν δῶρον εἰς τὸν ἀρραβωνιαστικὸν τῶν ἀκριβῶς μίαν ἀργυρᾶν Μεγιλὰ. Μετὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ Ἑβραϊσμοῦ, διατὶ δὲν τίθεται πάλιν ἐν χρῆσει τὸ παλαιὸν ἔθιμον; Ὁπωσδήποτε ἡδύναντο νὰ χρησιμοποιοῦν ὡς δῶρον διὰ μίαν οἰκογενειακὴν ἑορτὴν καὶ ἄπειρα ἄλλα ἀντικείμενα τῆς σχολῆς Μπετσαλέλ. Ἄς προμηθεύοντα ἰτοὺς καταλόγους ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἢ ἀπὸ τὸν Βόλον, οἱ Σιωνικοὶ Σύλλογοι.

Συνεργασία Ἑλληνοεβραϊκὴ

Χαλκίς. Ὁ κ. Μιχαὴλ Κακαρᾶς πρῶτον Δήμαρχος καὶ Βουλευτὴς Χαλκίδος μᾶς γράφει ἐκτενεστάτην ἐπιστολὴν ἐνθουσιώδη περιστροφόμενην εἰς τὸ προσφιλὲς τοῦ κ. Κακαρᾶ θέμα τῆς συμπράξεως μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἰσραηλιτῶν, ὡς τῶν δύο πρωτοτυποτέρων φυλῶν, εἰς ἃς ἡ ἀνθρωπότης ὀφείλει τὴν σημερινὸν πολιτισμὸν τῆς εἰς τε τὸ πεδίου τῆς τέχνης, τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἠθικῆς. Τὸ ἰδανικὸν τοῦτο τοῦ κ. Κακαρᾶ, ὑπάρχουν τεκμήρια ὅτι δὲν θὰ μείνῃ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν ἓνας Ἑβραῖος ἐπιστήμων ἐκ Γερμανίας εἶχε γράψῃ γράμμα ἐλθειάζον αὐτὴν τὴν ιδέαν, εἰς αὐτὸν τὸν Βασιλέα Γεώργιον, καὶ ὁ ἀείμνηστος βασιλεὺς ἐκτιμῆσας δέοντως τὴν ιδέαν ἔστειλε ἐκεῖνο τὸ γράμμα εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Πολλὰ ἑλληνικὰ φύλλα, καὶ ἐπανειλημμένως ὁ «Φιλελεύθερος» Κερκυραῖς ἔγραψαν ἐμβριθῆ ἄρθρα ὑπὲρ αὐτὸ τὸ πνεῦμα. Ἄλλ' ἰδοὺ αὐτὸς ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἐξέφρασε πλέον ἐπιτήμως τοιαύτην ιδέαν ἐνώπιον τῶν μαθητῶν τοῦ ἐβραϊκοῦ σχολείου Θεσσαλονίκης, τονίζων τὴν ἀρχαίαν ἑλληνοεβραϊκὴν συνεργασίαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (ἔρχ. Σημειώσεις). Ἄλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ αἰσθηματικώτερος τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, ὁ Ματσούκας, ὁ ἀγνωστὸν καθὼς πάντες οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἑβραῖοι τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνοεβραϊκῆς Ἀλεξανδρείας, ἀλλ' ἔχων τὴν διαίσθησιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ καὶ προμκντεύων τὸ μέλλον καθὼς πάντες οἱ ποιηταί, ἐξέφρασε τὴν ιδέαν τῆς συνεργασίας τῶν δύο φυλῶν, εὐθὺς ἀμέσως ἀφοῦ ἐπάτησε τὸ πόδι του εἰς Θεσσαλονικὴν μετὰ τὸν νικηφόρον στρατὸν.

Ὁ κ. Κακαρᾶς, ὁ αἰείποτε ὄνειρευθεὶς μίαν ἐβραϊοελληνικὴν σύμπραξιν πρὸς τὸ καλὸν τοῦ πολιτισμοῦ, ἃς ἀλλάσσεται βλέπων τὸ ὄνειρόν του εἰς τὸ στάδιον τῆς συζητήσεως ἵνα σὺν τῷ χρόνῳ φθάσῃ εἰς τὸ στάδιον τῆς πραγματώσεως.

Ἰωάννινα. Ἡ «Πατρίς» τῆς 2 Ἀπριλίου ἐδημοσίευσεν τῆς ἐξῆς ἐπιστολὴν, ἡ ὁποία ἀποδεικνύει μίαν ἔτι φορὰν τὴν εὐτυχίαν τῶν Ἰσραηλιτῶν τῆς Ἡπείρου εὐρισκομένων ὑπὸ τὴν φιλελεύθερον ἑλληνικὴν διοίκησιν. Γράφει ἡ «Πατρίς»:

»Ἐλάβομεν ἐξ Ἰωαννίνων καὶ δημοσιεύομεν μετὰ πολλῆς χαρᾶς τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά.

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Πατρίς».

Ἀθήνας

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πανηγυρικῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλλήνος πολίτου Ἰωσήφ Χ. Λεὺτὸν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς μηνύσεως, ἣν οὗτος ἔκαμεν ἐναντίον κατωτέρου ὀργάνου τῆς ἐξουσίας τῆς πόλεως μᾶς παρεκτραπέντος καὶ κτυπήσαντος τὸν ρηθέντα ὁμόφυλόν μας, καθ' ἣν τὸ σεβαστὸν δικαστήριον τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τῶν κ. κ. Σπύρ. Μαύρου, προέδρου, Σημηλιῶν καὶ Γιαννοπούλου δικαστῶν, εἰσαγγελεύοντος τοῦ κ. Καλέλη κατὰ τὸ προπαρελθὸν Σάββατον 8ην Μαρτίου, ἤρθῃ ὑψηλὰ, καταδικάσαν ἐπὶ βίαιπραγία τὸν κατηγορηθέντα εἰς 14 ἡμερῶν φυλάκισιν, τιμῆσαν δὲ τὴν Ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην, ἀναδειχθεῖσαν οἷαν ἡμεῖς οἱ ὑποφαινόμενοι, ἀρχαῖοι τρόφιμοι τῆς Ζωσιμαίας σχολῆς ὄνειροπολοῦμεν, συγκαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἔχουσαν λειτουργοὺς τῆς Θεμίδος διακρινομένους ἐπὶ ἀμεροληψία καὶ ἀνεξίθρησκείᾳ.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 12ῃ Μαρτίου 1914.

Ἰσραὴλ Λεύης φαρμακοποιός, Σολομών Ο. Νεγγρῖν, Ἰωσήφ Νεγγρῖν, Ν. Δὲ Κάστρος, Νισήφ Κορίνας Ἰσαὰκ Κορίνας, Μωϋσῆς Κορίνας ἰατρός, Ἀβραάμ Γαβριὲλ Λεὺτ, Ἐμμανουὴλ Ι. Λεύης, Σαμπεθάβ Καμπελῆ, Ἡλίας Β. Ἀλκαλάη.

— Ὁ ἔγκριτος ἰατρός κ. Μωϋσῆς Χ. Κορίνας ἔκαμε τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Σιωνικοῦ Συλλόγου διάλεξιν περὶ τῶν ὠφελιμάτων ὧν ἀπήλαυσαν οἱ πρόγονοί μας διὰ τῆς ἐμμονῆς των εἰς τὰ πάτρια. Ἄλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς χρόνους τῶν διωγμῶν ἢ ἀφοσίωσις εἰς τὰ πάτρια, ἢ ἐξάσκησις τῶν ἀρετῶν τῆς φυλῆς, ἢ ἰερότης τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, αἱ τελεταί, ἢ μελέτη τῆς ἱστορίας καὶ τῶν ἐβραϊκῶν γραμμάτων οὐχὶ ὀλίγην ἀνακούφισιν παρέσχον εἰς τὸν Ἰσραὴλ. Τέλος ὁ κ. Κορίνας συνέστησεν τὴν συγχισιν τῶν ἀπαραιτήτων κάλλους ἐβραϊκῶν παραδόσεων προσέτι δὲ τὴν ὁμνοίαν καὶ τὴν ἀλληλεγγύην.

— Κατ' αὐτὰς ἐτελεύτησε τὸν βίον εἰς ἡλικίαν 55 ἐτῶν σεβαστὴ οἰκοκυρά, πρότυπον τῶν βιβλικῶν ἀρετῶν ἢ Σταμούλα χήρα Ματαθία Χ. Ἰεουδᾶ ἀναθρέψασα ἐπιμελῶς τὰ τέκνα της ἵνα φανῶσι ἀνάξια τοῦ οἰκογενειακοῦ τῶν ὀνόματος.

Θεσσαλονικὴ. Μᾶς γράφουν.

Ἡ ἄφιξις τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπλήρωσε χαρὰς τοὺς ἐνταῦθα Ἰσραηλίτας ἀνεξαιρέτως. Ὁ Ἀρχιεραρχὸς ἐπεσκέφθη τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὁ ὁποῖος ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν. Αἱ περὶ ἐλευθέρας ζωῆς διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ καθησυχάσῃ τὸν ἐνταῦθα κίσμον, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει νὰ συναισθάνεται ὅτι τὸ μέλλον τῆς Θεσσαλονικῆς προμηνύεται λαμπρότερον ἢ κατὰ τὸ παρελθόν.

— Ἐπειδὴ ἐψυθυρίσθη ὅτι οἱ Ἰσραηλίται καὶ οἱ μουσουλμᾶνοι δὲν θὰ ἀπελάμβανον ἀμέσως τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου, ἢ ἐνταῦθα ἐφημερίς «Ἐντεπαντᾶν» ἠρώτησε περὶ τούτου τοὺς δύο συνταξιδεύοντασὺπευργοὺς κ.κ. Ρακτιβᾶν καὶ Ρέπουλην, οἱ ὁποῖοι ἐδήλωσαν ρητῶς ὅτι οὐδεμία ἐξαιρέσις θέλει γίνῃ καὶ ὅτι πάντες οἱ Ἕλληνες πολῖται ἀνεξαρτήτως δόγματος θὰ ψηφίσουν κατὰ τὰς ἐκλογὰς αἱ ὁποῖαι θὰ γίνουσι, δημοτικαί τε καὶ βουλευτικαί, πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ παρόντος ἔτους.

— Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα διὰδίδεται ὁσημέραι πλεότερον μεταξὺ τῶν ὁμοδόξων μας, εἰς τε τὰ σχολεῖα καὶ διὰ τῆς κατ' ἴδιαν διδασκαλίας. Τοῦτο θὰ συντελέσῃ πολὺ εἰς τὴν ταχύτεραν ἀφομοίωσιν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἰσραηλιτῶν.

— Εἰς τὴν ταγεῖαν ἀφομοίωσιν οὐχὶ ὀλίγον συντελεῖ καὶ ὁ μεταξὺ ἐργατῶν συγχρωτισμὸς, καθὼς ἀπεδείχθη κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπεργίαν τῶν κενεργατῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ματαίως ἀπεπειράθησαν κακοθεληταὶ τινες νὰ ἐνσπεύρουν ζιζάνια. Αἱ 392 ἐργάται καὶ ἐργάτιδες ἑλληνίδες τῆς πόλεως μᾶς ὑπέγραψαν δῆλωσιν ἀλληλεγγύης μετὰ τῶν λοιπῶν ἀλλοδόξων συναδέλφων των ἐν ὀνόματι τῆς ἱερᾶς κοινῆς τῆς ἐργασίας καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀγάπης. Ἄλλὰ καὶ αἱ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος συναδελφικαὶ ἐκδηλώσεις ἔσχον σωτήριο ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῆς προσεγγίσεως τῶν διαφόρων φυλῶν.

— Ἐτερος εὐγενὴς παράγων προσεγγίσεως εἶναι ὁ ἀθλητισμὸς. Καὶ πρὸς τοῦτο σημειοῦμεν μετ' εὐχαριστήσεως διαγωνισμὸν ποδοσφαιρίσεως προταθέντος

ὑπὸ τῆς ἐβραϊκῆς ὁμάδος τῶν πρῶτων μαθητῶν τῆς Γαλλογερμανικῆς Σχολῆς, εἰς ὃ διαγωνισμὸν θὰ λάβῃ μέρος καὶ ἀθλητικὸς ὄμιλος ἐκ τῆς Πρωτευούσης.

— Ἐν τῷ μέσῳ τῶσων παραγόντων εἰρηνεύσεως, ἐπέσκηψε ἀνόητον ἄρθρον τῆς «Ἀκτουαλιτέ Ζουῖβ» ἄρθρον πάντως ἀνάρμοστον εἰς Ἰσραηλιτὴν δημοσιογράφον. Τὸ ἄρθρον ἐνεποίησε χειρίστην ἐντύπωσιν ἀνεξαιρέτως εἰς πάντας τοὺς ἐνταῦθα ὁμοδόξους καθὼς ἐπροξένησεν ἀνακούφισιν ἢ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἰσραλ. Ἐπιθεωρήσεως» δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ «Ἐστία» τῆς 15 ἐπιστολῆς. Ἄλλὰ καὶ τὸ ἐνταῦθα Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινοτήτος ἐδημοσίευσεν διαμαρτυρίαν ἔχουσαν ὡς ἐξῆς.

— Ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης Θεσσαλονικῆς ἠσθάνθη βαθεῖαν ἀγανάκτησιν ἀναγνώσασα τὸ ἄρθρον «Αὐτοὶ καὶ ἡμεῖς» τὸ ὁποῖον ἐγγχώριος ἐφημερίς τιτλοφορουμένη «Ἀκτουαλιτέ Ζουῖβ» ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ φύλλον τῆς τῆς 24 Ἀπριλίου, μετὰ τὴν ὑπογραφήν Α. Ἀσσεό. «Ἐμφορουμένη ἐξ ὁμοίου σεβασμοῦ πρὸς πάσας τὰς θρησκείας καὶ ἐκ συναισθημάτων ὁμοιοῦς καὶ ἀδελφότητος, τῶν ἀπαραιτήτων τούτων παραγόντων προόδου, ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης ἀποδοκιμάζει πάτη δυνάμει τὴν τε οὐσίαν καὶ τὴν μορφήν τοῦ ἄρθρου ἐκεῖνου».

Ὁ εἰρημένος συντάκτης ἀνεχώρησεν εὐτυχῶς ἐκ Θεσσαλονικῆς.

Ἄλλὰ χάριν τῆς Ἀληθείας ἃς λεχθῆ ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦ Ἀσσεό ἔχων καὶ τὸν τίτλον «Ἡθικὴ κογκρεγκανίστ» (ἡ ἠθικὴ τῶν καθολικῶν ταγματῶν) δὲν ἀπετείνετο εἰς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν ἐν γένει, ἀλλ' εἰς τὰ φανατικὰ ἐκεῖνα τάγματα τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὸ σύμβολον τοῦ σταυροῦ, ἐδημοῦργησαν τὴν Ἱερὰν ἐξέτασιν, τὸν Τορκουεμάδα, τὴν νύκτα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου τὰ ὁποῖα ρητῶς ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον. Ἄλλ' ἡ μορφή τοῦ ἄρθρου ἦτο ἀτυχεστάτη Προεκλήθη δὲ τὸ ἄρθρον ἐξ ἐπιστολῆς καθολικοῦ μοναχοῦ γράψαντος ὅτι ὁ σταυρὸς ὁ ὁποῖος ἀντικατέστησε τὴν ἡμισέληνον εἶναι ὁ ἐφιάλτης τῶν Ἰσραηλιτῶν.

— Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη τὰ ἀνώτερα σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων τῆς «Ἀλλεῶν Ἰσραελέτ» ἐξ ὧν ἔμεινε κατενθουσιασμένος. Εἰς μαθητὴν ὁ ὁποῖος τὸν προσεφώνησεν ἑλληνιστὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησε «ἐνθουσιάζετε τὴν ἑλληνοεβραϊκὴν συνεργασίαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἡ συνεργασία αὕτη δέον νὰ ἐπαναληφθῆ καὶ ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐπαναληφθῆ μετὰ τοὺς λαμπροὺς καρπούς της» [Σ.Ι.Ε. ὅρα γαλλικὸν μέρος καὶ σημειώσεις τοῦ παρόντος φύλλου].

PARTIE FRANÇAISE

REVUE ISRAËLITE

POLITIQUE ET LITTÉRAIRE

ORGANE DES ISRAËLITES DE GRÈCE

SALONIQUE ET LES ISRAËLITES

Depuis quelque temps, des journaux mal renseignés parlent de dépeuplement de Salonique et d'une décadence de cette importante Communauté. Ces nouvelles sont phantastiques. La tourmente de deux guerres, le changement soudain d'un statu-quo qui durait depuis des siècles, ne pouvaient se produire sans des changements dans les conditions de la vie et sans un arrêt dans les affaires, arrêt du principalement à la panique des centres commerciaux d'Europe qui prétendent ne travailler qu'au comptant ou contre documents. Mais Salonique se remet de jour en jour, et, la convention avec la Serbie d'un côté, celle avec l'Autriche de l'autre, la nouvelle ligne de chemin-de-fer qui va unir Salonique au réseau grec et les autres mesures du Gouvernement augmenteront encore l'importance commerciale de la métropole macédonienne.

**

Quant à la population israélite jamais la vie juive n'y a été aussi intense qu'aujourd'hui. Le Gouvernement hellénique tient grand compte de l'élément israélite. Justement par le fait que les grecs sont aussi forts dans le commerce, ils ne sentent pas même la nécessité d'appliquer envers les israélites une politique véxatoire contraire d'ailleurs à l'esprit de l'Hellénisme. Ainsi le Gouvernement a fait tout ce qui était en son pouvoir pour plaire aux Israélites: exemption du service militaire pour cinq ans avec néanmoins pleins droits civils et politiques dès à présent, reconnaissance de tous les privilèges de la Communauté, y compris les taxes du Cascer et autres. Cette année les Communautés de la Macédoine ont obtenu l'exemption du droit de douane pour l'énorme quantité de farines qui devaient

servir pour les pains azimes ainsi que du sucre Cascer pour Pâque.

Dans ce même numéro nous reproduisons le compte rendu de la visite de S. E. le Président du Conseil à l'École de l'Alliance Israélite, ainsi que la partie d'une interview à l'Indépendant, de Salonique, ayant trait aux droits électoraux de nos coreligionnaires.

Un journal poussait l'exagération jusqu'à parler du fanatisme du clergé grec envers les israélites. Cela est de la pure invention. Qu'on nous cite un seul fait. Aucun clergé n'a jamais été aussi libéral que le clergé grec.

**

Certes, il y a partout des individus hostiles aux israélites par fanatisme héréditaire ou dans le but de distancer des concurrents. Mais le bon sens de la majorité et l'équité des autorités ont toujours raison de la malveillance de quelques uns.

A l'occasion de la grève des manipulateurs du tabac, quelques energumènes en dehors des ouvriers, s'étaient avisés de brouiller la question en y mêlant un peu d'antisémitisme, mais nous avons vu les *centaines de mille* ouvriers d'Athènes, de Patras, de Volo, et de toute la Macédoine, se lever comme un seul homme pour déclarer leur solidarité envers leurs camarades israélites.

Lorsque l'«Indépendant» a publié il y a un mois environ, un article sur l'avenir de Salonique qu'un ou deux organes de la presse locale, (un de ces journaux rédigé en grande partie par des israélites!) interprétaient comme anti-patriotique, nous avons eu la satisfaction de voir le Président du Conseil lui-même envoyer une lettre d'approbation et de remerciement à l'«Indépendant».

**

Ce qui est drôle, ce que les mêmes

gens qui connaissent si peu la Grèce et ses institutions, voudraient pousser les juifs d'Orient vers l'Espagne, le pays où d'après une lettre au Jewish Chronicle du 23 Avril, existe une Société antimassonique et antijuive dans la quelle sont affiliés tous les hauts fonctionnaires espagnols! Mais nous savons tous que l'édit de Ferdinand et d'Isabelle n'a pas été encore aboli et que les cultes chrétiens autre que le catholique doivent y vivre d'une vie clandestine. L'Andalousie seulement est un peu plus libérale.

**

A quand le congrès des Communautés israélites de Grèce? Nous venons d'apprendre qu'à Salonique on préconise la fondation d'«Unions» israélites sur le modèle des «vereins» de l'Allemagne qui tiendraient des Congrès en dehors des Conseils des Communautés. «Vereins» ou Communautés l'hébraïsme grec a besoin d'une organisation. M. C.

M. VENIZELΟΣ VISITE LES ÉCOLES

A l'École M. Allatini

Ce matin, M. Venizelos a visité les écoles de l'Alliance de notre ville en compagnie de Mr. le Prefet Argyropoulo et Mr. le Grand Rabbini, Mèir.

Son Excellence a passé en revue les classes de l'École Allatini. Il a interrogé les élèves sur leurs études grecques, sur la langue française, les sciences. Un élève a récité une splendide poésie en langue hébraïque que le grand rabbin a traduite à l'intention des éminents visiteurs.

Un chœur entonna l'hymne national, puis un élève de 7ème classe, le jeune Jules Tazartès, prononça un vif discours en langue grecque. «Nos maîtres, dit-il, nous ont enseigné combien grande et belle a été dans le monde l'influence de cette Grèce aux destinées de laquelle vous présidez avec tant de bonheur. Chaque jour, aux enseignements des classes viennent se joindre les leçons de la vie. Nous apprenons, par l'expérience de toutes les heures, quel libéralisme et quel magnifique esprit d'équité inspirent les hommes qui sont à la tête de notre

nouvelle partie. Nous, les enfants de l'antique peuple d'Israël, nous sommes heureux et fiers d'appartenir désormais à votre peuple et de nous dire citoyens libres de la libre-Grèce».

Son Excellence félicita chaleureusement le jeune orateur. Il répliqua qu'il connaît les écoles de l'Alliance et qu'il sait pouvoir compter sans réserve sur leur collaboration dévouée non seulement pour Salonique, mais aussi pour toute la Grèce. «Rappelez vous, dit-il les merveilleux résultats de la collaboration judéo-hellénique d'Alexandrie. Cette collaboration doit se renouveler aujourd'hui. Elle se renouvellera, j'en ai le ferme espoir, et elle donnera les fruits les plus heureux. Sachez que vous pouvez, en toute circonstance, compter sur tout le concours des autorités helléniques, sur tout mon appui personnel». Il complimenta fort la direction sur la bonne tenue, l'excellente disposition et l'aération des classes, qui sont, en effet, splendides. Il inscrivit ensuite sur le registre des visiteurs de l'établissement la date du jour et sa signature.

Les visiteurs se retirèrent, cependant que le chœur chantait une marche entraînante avec beaucoup d'ensemble.

Des «zitos» frénétiques les saluèrent au départ.

En l'honneur de S. E. les élèves de l'École Allatini, ont reçu congé aujourd'hui.

A l'École des Filles

S. Ex. se rendit ensuite à l'École des Filles où il fut reçu par Mme Geldmann. Il visita toutes les classes s'arrêtant de temps en temps dans l'une d'elles pour poser quelques questions aux fillettes qui répondaient avec une intelligence remarquable et une grâce charmante. Les milles élèves se massèrent rapidement dans la cour et chantèrent l'hymne national et la chanson du printemps.

S. Exc. se retira enchanté de la visite non sans avoir félicité avec effusion la dévouée directrice et son personnel dont il avait pu apprécier le zèle et l'excellent esprit pédagogique.

Les élèves de l'École des Filles sont aujourd'hui en congé.

«Indépendant» du 7 Mai

Deux ministres affirment le droit de vote des israélites

Le bruit a couru que les israélites de Macédoine n'étant pas encore astreints au service militaire ne jouiraient pas du droit de vote aux prochaines élections législatives.

Voilà à ce propos les extraits relatifs de deux interviews que l'«Indépendant» a eu à Salonique avec M. Repoulis ministre de l'Intérieur et M. Ractivan ministre de la Justice. Les deux ministres dementent le bruit.

M. Repoulis a dit :

La nouvelle suivant laquelle, les Israélites ou les musulmans seraient exclus des élections législatives parce qu'ils ont été exemptés provisoirement du service militaire, est dénuée de tout fondement. Tous les citoyens hellènes, sans exception, ont le droit strict d'avoir leurs représentants à la Chambre. Les musulmans de Thessalie qui sont exemptés du service militaire ont un député au Parlement hellénique. Quant aux macédoniens qui auraient opté pour la nationalité turque, ils seront considérés comme des étrangers et n'auront pas, par conséquent le droit de vote.

M. Ractivan s'est exprimé de son côté comme suit :

Ce serait donner une importance quelconque à un vulgaire canard... Tous les Hellènes sont égaux. Les Israélites et les Musulmans de Nouvelle Grèce pourront voter comme leur coreligionnaires de Vieille Grèce. Il n'a jamais été question d'enlever le droit de vote à une partie des Macédoniens.

NOUVELLES

Mr. Hézekia Sciaky juge-adjoint au Tribunal d'Athènes vient d'être promu juge au Tribunal de Chio.

— Mr le Dr Abraham Alhanati médecin-chef à l'ambulance de S. A. R. la Princesse Alice vient de recevoir la médaille des deux guerres pour ses services.

— Mr Raphaol Sabetay de Larissa a

été élu membre du Conseil municipal de cette ville.

— Comme nous l'avons annoncé dans la partie grecque du précédent numéro notre distingué coreligionnaire Mr Alfred Rothchild a reçu la croix d'argent de l'Ordre du Sauveur et Mr Abraham Constantini Président de la communauté a été promu dans la croix d'or du même ordre. Ces distinctions ont été motivées par des services patriotiques rendus par nos coreligionnaires pendant la guerre.

— Pendant le trajet de Salonique à Athènes, Mr Venizelos a donné une longue interview d'une heure à Mr Ne-foussi rédacteur-en chef de l'«Indépendant» organe des juifs de Salonique. A noter que le Président du Conseil n'a accordé pareille faveur à aucun autre journaliste de Salonique.

— Nous apprenons avec regret que Mr Jacob Meïr Grand-Rabbin va démissionner pour rentrer en Palestine son pays d'origine.

Nous faisons des vœux pour que S. Em. revienne sur sa décision.

NOUVELLES ÉDITIONS

Nous venons de recevoir :

Moïse Schwab. Épigraphe et chirographie (une mission en Grèce).

I-L. Peretz. Bontché le silencieux et autres contes juifs. Traduits par Charles Bolz.

NOTE. La bibliographie au prochain numéro.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ὀλίγους καθυστέρουνης τὴν συνδρομὴν τῶν τοῦ Βουξέτους νὰ μᾶς τὴν ἐμβάσωνν διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἵνα διευκολύνουν τὸ διαχειριστικὸν μέρος τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου.

ΟΙΝΟΣ - ΚΙΝΑ

ΡΑΦΑΗΛ

Ἀποθήκη : Φαρμακεῖον Ραφαήλ

Ὁδὸς Σαμπρῆ Πασσᾶ

Τὸ ἰσχυρότερον δυναμωτικὸν παρασκευασμένον μὲ ΚΟΛΑ—ΚΟΚΑ

Θαυματουργὸν διὰ τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἀναιμικοὺς

Διευθυντῆς—ἐκδότης Μ. Χαΐμης

VARSAÑO ET MOCHÉ

Restaurant

CACHER

Salonique
Sur le quai

NISSIM MATATIA

Avocat

Roggoti Han 29.

Salonique

ΙΣΑΚ ΜΑΤΑΘΙΑΣ

Ἀναλαμβάνει παραγγελίας

ἐνεργεῖ ἀποστολὰς

Θεσσαλονίκη

ÉCOLE FRANCO-ALLEMANDE

Enseignement

Secondaire et commercial

Externat-Internat en famille

Salonique

Rue Kasandjilar près du Tcharchi

MINOS CONSTANTINIS

Maison de représentation
commission, commerce

ΜΙΝΩΣ ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΗΣ

Ἀντιπροσωπεῖται, Ἐμπόριον

Ἀθῆναι—Athènes

MODERN CINEMA

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ

Τὸ τελειότερον τῶν Ἀθηνῶν

Ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ταινιῶν τῆς Aste Nielsen.

ΣΑΕΙΟΝ ΛΟΤΤΝΕΡ

CONSERVATOIRE LOTTNER

ΑΝΩΤΕΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

HAUTE ÉCOLE DE MUSIQUE

ΑΘΗΝΑΙ—ATHÈNES

Ἡ «Ἰσρ. Ἐπιθεώρησις» τὴν συνιστᾷ ἰδιαιτέρως
La Revue récommande tout particulièrement cette école renommée.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΡΑΦΑΗΛ

Ὁδὸς Σαμπρῆ Πασσᾶ

Πλησίον Πλατείας Ἐλευθερίας

ΟΙΝΟΙΣ - ΚΙΝΑ ΡΑΦΑΗΛ

Ἐξόχως τονωτικὸς συστημένος ἀπὸ

ιατρικὰς ἐξοχότητας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Διευθυνομένη ὑπὸ

Μ. ΙΣΑΑΚ Ι. ΑΛΣΕΧ

Θεσσαλονίκη

Γίνονται δεκτοὶ ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοὶ μαθηταί :

Ἐμπ. διδασκαλία πλήρης.

Γλώσσαί : Γαλλικὴ, Ἑλληνικὴ, Ἑβραϊκὴ, Γερμανικὴ.

Νεωτέρα μέθοδος καὶ νέα ἐγκαθίδρυσις.

Ἐργαστήριον καὶ Μουσεῖον.

Πρότυπον οἰκοτροφείου

Μητρικὴ ἐπιμέλεια—ἔχονται πληροφορίαι.
Τὸ Σχολεῖον κεῖται εἰς τὴν καλλιτέραν συνοικίαν.

Ὁδὸς Παράλληλος 2α ἀποβάθρα

Πλησίον τοῦ Ὁτέλ Σαντζάλ.

ΜΟΔΙΑΝΟ ΚΑΙ ΜΠΕΝΡΟΥΜΠΙ

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΥΑΛΙΚΩΝ

ΚΑΙ

ΣΜΑΛΤΩΜΕΝΩΝ ΑΓΓΕΙΩΝ

Τιμαὶ ἀκαταγώνιστοι διὰ τὴν χονδρικὴν πώλησιν

Πλησίον Ὁθωμανικῆς Τραπεζῆς

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΣΑΜΟΥΗΛ ΧΑΝΕΝ ΛΕΒΗ

ΕΜΠΟΡΟΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΣ

Θεσσαλονίκη

SELOMO ABRAVANEL

Changeur

Rue Sabri Pacha

Salonique

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ

ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ, ΚΑΠΕΛΛΑ ΣΑΣ
ΚΑΙ ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ

Ἀπὸ τὸ Κατάστημα

ΤΥΡΙΓΓ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΕΠΙΤΑΞΕΩΣ ΦΡ. Χ. 50,000,000

Ἐξοφλητέον ἐντὸς 4 1/2 ἐτῶν, ἡγγυημένον ἐκ τῶν
πλεονασμάτων τοῦ Διεθνoῦς Ἐλέγχου

ΕΠΙ ΤΟΚΩ 6 %

Ὅμολογίαί ἐκάστη ἐκ φράγκων Χρ. 100

Τοκομερίδιον ἐκ φρ. 3, πληρωτέον τῇ 2α Ἰανουαρίου
καὶ 1 Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ ΔΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινoῦ 40,000 ὁμολογίας τοῦ
ἀνωτέρω Δανείου

Εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ΑΡΤΙΟΥ

Ἦτοι Δραχ. 100 πρὸς 6 %.

Αἱ ὁμολογίαί φέρουσι προσητημένον τὸ τοκομερίδιον
πληρωτέον τῇ 1η Ἰουλίου 1914 ἀνήκει δὲ εἰς τὸν ἀγορα-
στήν τὸ ἀναλογoῦν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀγορᾶς.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δύνανται νὰ ἀποταθῶσι εἰς τοὺς
κατὰ τόπους Ἀνταποκριτὰς τῆς Τραπεζῆς ἢ καὶ ἀπ' εὐ-
θείας εἰς τὴν Δαϊκὴν Τράπεζαν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κεφάλαιον καταβεβλημένον

Δραχ. 60,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύμφ
Καλάμαι, Τριπόλει, Βόλω, Λαρίση, Ἄγρινίω
Καρδίτῃ, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Σέρραις,
Ἰωαννίνοις, Χανίοις, Ἡρακλείω, Ρεθύμνῃ,
Χίω, Διμένι-Βαθέος (Σάμου).

Ἐν Τουρκίᾳ: Ἐν Κων(πόλει, (Ἵποκα-
τάστημα ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν
Σταμπούλ), Ἄμισῷ, Κερασοῦντι, Σμύρνῃ,
Μερσίνῃ.

Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καῖρω (μετὰ
παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζάγαζιχ.

Ἐν Σουδάν: Ἐν Χαρτούμ.

Ἐν Κύπρῳ: Ἐν Λεμεσῷ.

Ἐν Γερμανίᾳ: Ἐν Ἀμβούργῳ (Dofmho-
Mönckeberg Strasse 18).

Ἐν Ἀγγλίᾳ: Ἐν Λονδίῳ (No 22 Fenchurch
Street) Διοικητικὸν Συμβούλιον

Σ. Φραγκιάδης, Ἀντιπρόεδρος καὶ Διοικῶν
Σύμβουλος, Ἰάκωβος Μπονιέ, Διοικῶν Σύμ-
βουλος, Ἐπαμ. Ἐμπεῖρτος, Διοικῶν Σύμ-
βουλος, Κ. Κ. Βέρουγκ, Ε. Εὐγενίδης, Δ. Ζα-
ρίφης, Ἐμμ. Α. Μπενάκης, Ἰω. Μπότασης,
Βαρῶνος Δε Νεφλίτς, Μαρκήσιος Δε Ρεβερσῶ,
Ἐμμ. Ροδοκανάκης, Μιχ. Σαλδάγος, Διον.
Στεφάνου.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διεύθυνσις Τηλεγραφικῆ
Ἀθηναϊκῆ Athenocles

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν
τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι: Προεξοφλήσει
ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν
προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορεῖ-
μάτων, Εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἶδoῦς
χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν,
γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκ-
τελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει, ἐπιταγὰς
πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ ἐκτελεῖ τηλεγραφικὰς,
ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ
ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντα(ς) λ)σμοὺς ἡγγυη-
μένους, δέχεται καταθέσει χρεωγράφων πρὸς
φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοι-
κιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφό-
ρων διαστάσεων ὑπὸ ἄρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ
τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέ-
σει εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ
εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ
πληρῶνoυσα τόκον:

3 % εἰς πρώτην ζήτησιν.

3 1/2 % διὰ καταθέσει ἐξ μηνῶν

4 % " " ἐνὸς ἔτους

5 % " " δύο ἐτῶν καὶ

ἐπέκεινα.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσει εἶνε ἀποδοτέαι,
εἰς δ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιτα-
γὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιτα-
γῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ
ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμέ-
νοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἐξαμηνίαν ἀπὸ
τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτης Ἰουλίου
ἐκάστου ἔτους.

Διὰ τὰς εἰς τὸ Ταμειετήριόν τῆς, τὸ ὅποῖον
λειτουργεῖ καθ' ἐκάστην, καταθέσει, ὡς καὶ
διὰ τὰς χάριν ἀγαθεργῶν σκοπῶν, πληρῶ-
νει τόκον 4 %